

- ग्राहक बन्नु परेमा
- नवीकरण गर्नु परेमा
- पत्रिका नियमित नआएमा
- वितरकहरूसँग नगद्दी रसिद बिना कारोबार नगरिदिनुहोला ।

मजदुर दैनिक

नगाँवा, कमलविनायक, भक्तपुर
लक्ष्मण तचामो
मो.नं. ९८०३६८७३२३

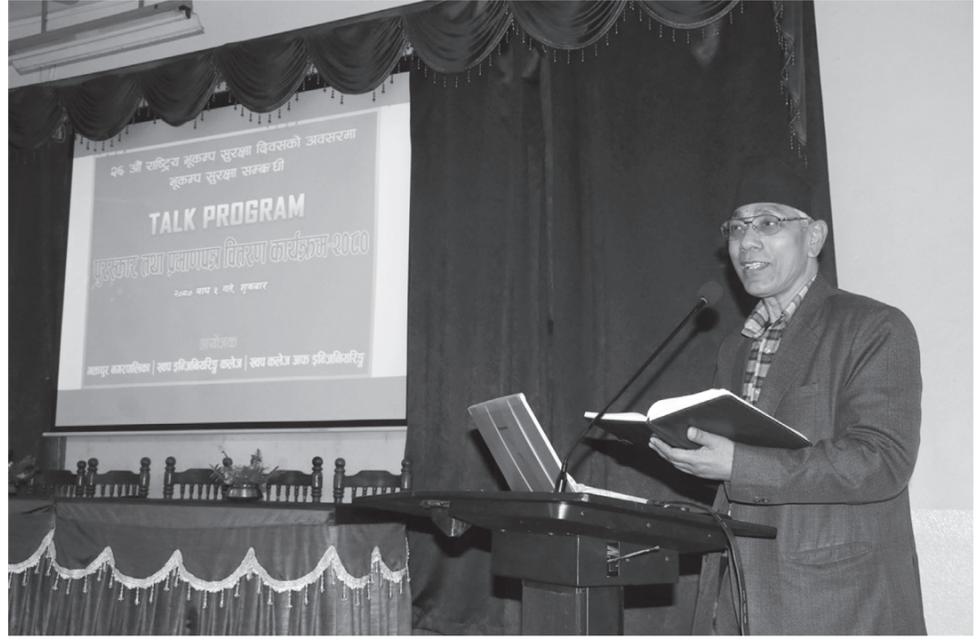
विज्ञापनको निमित्त सम्पर्क

फोन नं ६६९८९०७
६६२०५५८

वर्ष : २५ ★ अङ्क : ३६२ ★ नं. सं. ११४४ पोहेला श्व, दशमी ★ शनिवार ★ ६ माघ, २०८० ★ January 20, 2024, Saturday ★ मूल्य रु. ५१- ★ पृष्ठ ८

नेक्रामसङ्घको मुखपत्र 'केटीहरू' बुलेटिन सार्वजनिकीकरण

सरकारले भूकम्पीय जोखिम कम हुने संरचना निर्माण प्रविधिबारे डकर्मी र सिकर्मीलाई तालिम दिनु जरुरी

काभ्रे, ५ माघ । नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घ केन्द्रीय समितिको मुखपत्र 'केटीहरू' बुलेटिन अङ्क १६ को सार्वजनिकीकरण नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सचिव तथा प्रतिनिधिसभा सदस्य प्रेम सुवालले शुक्रबार पनौतीमा गर्नुभयो ।

कार्यक्रममा सांसद सुवालले भन्नुभयो, "दलमाथि प्रतिबन्ध लागेको निर्दलीय पञ्चायती कालमा कामदारवर्गका महिलालाई राजनीतिकरूपले शिक्षित, सचेत र सङ्गठित बनाउन 'केटीहरू' प्रकाशन गरिएको हो । 'केटीहरू' को यो प्रकाशन कामदार वर्गका महिलाहरूबिच परिचित भइसकेको छ ।"

नेपालको छिमेकी मित्र देश चीनको नीति कुनै पनि देशको आन्तरिक मामिलामा हस्तक्षेप नगर्ने नरहेको स्पष्ट

पाउँ सांसद सुवालले भन्नुभयो, "चीनसँग नेपालको सीमा विवाद नेकाका प्रम बीपी कोइरालाकै पालामा समाधान गरिएको हो । नेपालमा चीनको सेना तैनाथी पनि छैन । भारतले नेपालको भूमि इलामको पशुपति नगरदेखि सप्तरीको तिलाठी र लालापट्टि, नवलपरासीको सुस्ता, कञ्चनपुरदेखि दार्चुलासम्म मिचेको छ । नेपाली भूमि कालापानीमा भारतीय सेना तैनाथी गरिएको ७२ वर्ष भयो । नेपाल र भारतबिचको सीमा नक्सा नेपालको भूमि भारतमा पर्ने गरी बनाइयो । यसकारण चीन र भारतको चेपुवामा परेको भन्नु गलत हो । केही समयअघि भारतले अमेरिकासभेतलाई आयोजक बनाई हिन्द-प्रशान्त क्षेत्रका सैन्य अधिकारीहरूको बैठक राख्यो । भारतको विशाखापटनम्मा अमेरिकी सेना तैनाथ छ ।"

नेपाल अहिले भारतीय एकाधिकार पुँजीअन्तर्गत राखेको र भारतले नेपाललाई पारवहन अधिकार नदिएकोमा उहाँले विरोध गर्नुभयो ।
सांसद सुवालले भन्नुभयो, "राजनीतिक नेता र कार्यकर्ता जनताको आँखाको नानीजस्तै हुन् । शासक दलहरूले कोसी, गण्डक, महाकाली, माथिल्लो कर्णाली, अरुण तेस्रो, तल्लो अरुण, अरुण चौथो, मुगु कर्णाली, तिला-१, तिला-२, फुकोट कर्णालीगायत नदीनाला र जलविद्युतलाई दिए । ती दलका कार्यकर्ताहरू आफ्ना नेताहरूले नेपालको हितविपरीत भारतसँग सन्धि-सम्झौता गरेको र भारतीय नेतासँग शिर ठाडो गरी नेपालको हितमा कुरा गर्न नसकेको भनी विरोध गर्छन् र त्यही नेताहरूकै भारतको पार्टीमा बस्छन् । यो ठीक होइन ।"

बाँकी पृष्ठ ८ मा

भक्तपुर, ५ माघ । भक्तपुर नगरपालिका, ख्वप इन्जिनियरिङ कलेज र ख्वप कलेज अफ इन्जिनियरिङको संयुक्त आयोजनामा २६ औँ राष्ट्रिय भूकम्प सुरक्षा दिवसको अवसरमा माघ २ गते दत्तात्रयमा भएको भूकम्प सुरक्षासम्बन्धी जनचेतनामूलक शैक्षिक प्रदर्शनीमा उत्कृष्ट भएका मोडेलहरूको पुरस्कार तथा प्रमाणपत्र वितरण कार्यक्रम शुक्रबार सम्पन्न भयो ।

कार्यक्रममा नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सचिव एवं सङ्घीय सांसद प्रेम सुवालले सरकारले भूकम्पीय जोखिम कम हुने संरचना निर्माण प्रविधिबारे डकर्मी र सिकर्मीलाई तालिम दिनु जरुरी रहेको आवश्यकता औल्याउँदै भन्नुभयो, "स्थानीय तहले तालिम प्राप्त डकर्मी-सिकर्मीलाई मात्र संरचना निर्माण गर्न पाउने व्यवस्था गर्नुपर्छ ।"

सरकारले गुणस्तरीय निर्माण सामग्री डन्डी, सिमेन्ट, कङ्क्रीट, ईटा, काठ सस्तोमा उपलब्ध गराउनु जरुरी छ, उहाँले भन्नुभयो ।

सरकारले नै भूकम्पीय क्षति न्यून हुने प्रविधिसहितको घर जनतालाई बनाइदिनुपर्ने आवश्यकता औल्याउँदै सांसद सुवालले समाजवादी व्यवस्था भएको सरकारले जनताको घर निर्माणसम्बन्धी पूर्व जिम्मेवारी लिने तर नेपालजस्तै पुँजीवादी सरकारले यस्तो जिम्मेवारी लिँदैन भन्नुभयो ।

भक्तपुर नगरपालिकाले देशभरिका नयाँ पुस्तालाई उच्च शिक्षा प्रदान गर्न ख्वप इन्जिनियरिङ कलेज र ख्वप कलेज अफ इन्जिनियरिङ सञ्चालन गरेको हो । अहिले ख्वप विश्वविद्यालय सञ्चालन गर्ने भक्तपुर नगरपालिकाको तयारी हो, उहाँले भन्नुभयो ।

सरकारले नेपाल खानेपानी संस्थानलाई संरचना निर्माण गर्न विराटनगर-५ स्थित जग्गा, सुर्खेतको वीरेन्द्रनगर नगरपालिका - १३ को

करेखोलामा पशु वधशाला स्थापना गर्न, बर्दीवासमा मेडिकल कलेजको लागि बर्दीवास नगरपालिका -४ स्थित ५५,५८४ हेक्टर जग्गा उपलब्ध गराउने निर्णय गर्नुभयो । भक्तपुरका जनताको नपलीस्थित तत्कालीन राजा वीरेन्द्रले सस्तोमा किनेको र हाल नेपाल ट्रष्टको नाममा रहेको १०८ रोपनी जग्गा ख्वप विश्वविद्यालयको लागि उपलब्ध गराउन भक्तपुर नगरपालिकालाई उपलब्ध गराउन माग भएको १६ वर्ष भयो । तर, सरकारले वास्ता गरेन । प्रमहरूले ख्वप विश्वविद्यालयको विधेयक पनि पारित गरेनन् । प्रम भएकाहरूलाई हामी पुनः अनुरोध गर्न चाहन्छौं, पक्षपात नगर्नु होला, सांसद सुवालले भन्नुभयो ।

कार्यक्रमका सभापति, भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख एवं कलेज सञ्चालक समितिका अध्यक्ष सुनिल प्रजापतिले २०७२ सालको भूकम्पबाट क्षति पुगेका भक्तपुरका सम्पदाहरूको पुनःनिर्माणको लागि आन्तरिक स्रोतबाट सम्पूर्ण सम्पदाहरूको पुनःनिर्माण गरेको बताउनुभयो । भक्तपुरको सम्पदा पुनःनिर्माण गर्न जर्मन सरकारले ससर्त उपलब्ध गराउने १० मिलियन युरो सहयोग नलिई आफ्नै स्रोतमा पुनःनिर्माण गरेको चर्चा गर्दै उहाँले अरुको भरमा नभई आफ्नै खुट्टामा उभिएर आत्मनिर्भर भई काम गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

भक्तपुर नगरपालिकाका उपप्रमुख एवं कलेज सञ्चालक समितिका उपाध्यक्ष रजनी जोशीले ढलान गरेको घरमात्रै बलियो हुने धारणा गलत रहेको बताउँदै मौलिक प्रविधिमा निर्माण भएका घरहरू फर्ने बलियो र भूकम्प प्रतिरोधी हुने बताउनुभयो । जाजरकोटको पुनःनिर्माणका प्राविधिकहरू भक्तपुरको पुनःनिर्माणबारे स्थलगत भ्रमणमा आएको बताउँदै उहाँले भवन निर्माणसम्बन्धी मापदण्डमा दक्ष आर्किटेक्ट इन्जिनियरहरूले उपयुक्त सुझाव दिनुपर्ने

बताउनुभयो ।

ख्वप कलेज अफ इन्जिनियरिङका प्राचार्य ई. सुनिल दुवाल, ख्वप इन्जिनियरिङ कलेजका प्राचार्य ई. सुजन माक, ख्वप इन्जिनियरिङ कलेजका उपप्राचार्य डा. सुवेगमान बिजुकुँले पनि भूकम्प सुरक्षासम्बन्धी विभिन्न उपायहरूबारे चर्चा गर्नुभयो ।

कार्यक्रममा खानी तथा भूगर्भ विभागका ई. चिन्तन तिमसिनाले Seismicity and Seismo Tectonics of Nepal Himalaya, Implication for Jajarkot Earthquake विषयमा र ई. जगदीशमान श्रेष्ठले Role of Quality Construction in Earthquake Resistance Structures विषयमा जानकारी दिनुभएको थियो ।

कार्यक्रममा माघ २ गते दत्तात्रयमा भएको भूकम्प सुरक्षासम्बन्धी जनचेतनामूलक शैक्षिक प्रदर्शनीमा उत्कृष्ट भएका मोडेलहरू एवं पेपर ब्रिज प्रतियोगिताका विजयीहरूलाई भक्तपुर नगरपालिकाका उपप्रमुख एवं कलेज सञ्चालक समितिका उपाध्यक्ष रजनी जोशीले पुरस्कार एवं प्रमाणपत्र वितरण गर्नुभयो ।

कार्टून

भक्तपुर नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय

ब्यासी, भक्तपुर

फोहरमैला दिने/निष्कासन गर्नेसम्बन्धी सूचना

भक्तपुर नगरपालिका क्षेत्रमा दैनिक फोहर सङ्कलन गर्ने बेलामा नगरवासी, पसल व्यवसायी, उद्योगी, पार्टी प्यालेस, भोज घर, अस्पताल, स्वास्थ्य केन्द्र, क्लिनिक, कल कारखानाहरूले सबै फोहर एकै ठाउँमा मिसाएर दिने गरेकाले सङ्कलन भएको फोहरलाई अन्तिम बिसर्जन गर्न जटिल भई समस्या भएको अवगत गराउँदछौं । आ-आफ्नो फोहरलाई स्रोतमै कुहिने र नकुहिने वस्तुमा अलग अलग छुट्याएर मात्र नगरपालिकाको गाडी, गाडा वा सफाइ कर्मचारीलाई दिन सम्पूर्णमा अनुरोध गर्दछौं । अस्पताल, स्वास्थ्य केन्द्र, औषधि पसल, क्लिनिक, उद्योग कलकारखाना आदिले स्वास्थ्यजन्य फोहर रासायनिक फोहर, औद्योगिक फोहर, आ-आफैले व्यवस्थापन गर्नुभई सामान्य फोहरमात्र कुहिने र नकुहिने वस्तुमा छुट्याएर दिन र निष्कासन गर्न अनुरोध गर्दछौं । अत्तरी भई फोहर मिसाएर दिनेलाई फोहरमैला व्यवस्थापन ऐन, २०६८ र भक्तपुर नगरपालिका क्षेत्रको सरसफाइसम्बन्धी ऐन, २०७६ अनुसार कारबाही गरिने व्यहोरासमेत सूचित गर्दछौं ।

एडभान्स सिलाइ तालिम समापन तथा प्रमाणपत्र वितरण

भक्तपुर, ५ माघ । भक्तपुर नगरपालिकाको आयोजनामा एडभान्स सिलाइ तालिम समापन तथा प्रमाणपत्र वितरण कार्यक्रम सम्पन्न भयो ।

कार्यक्रममा भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख सुनिल प्रजापतिले तालिममा सिकेका कुराहरू व्यवहारिकरूपमा लागु गर्नुपर्नेमा जोड

दिनुभयो । उहाँले व्यक्तिमा कुनै न कुनै सीप भएमा स्वाभिमानी भएर बाँच्न सकिने र प्रविधिसँग नजिक हुनुपर्ने कुरामा जोड दिनुभयो ।

वडा नं. ८ का वडाध्यक्ष कृष्णप्रसाद कोजुले रोजगारको अवसर पाउन तालिमको आवश्यकता हुन्छ भन्नुभयो ।

वडा नं. १० का वडाध्यक्ष लक्ष्मीप्रसाद ह्यूमिखाले व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गर्नुपर्ने र तालिम अवधिमा सिकेको कुरा सदुपयोग गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

महिला बालबालिका तथा समाज कल्याण समितिका संयोजक रोशनमैया सुवालले सीप भएमा रोजगार सहजै प्राप्त

गर्न सकिने र बेरोजगारी समस्या समाधान हुने बताउनुभयो । उहाँले समाज परिवर्तनको लागि समाजमा कानुनी शिक्षा दिनुपर्ने बताउनुभयो ।

तालिममा प्रशिक्षक कमला शाक्य, प्रशिक्षार्थी निर्मला ख्याजु र वडा सदस्य विष्णुकेशरी दुवाल र वडा सदस्य सुमित्रा बोहोलेले बोल्नुभएको थियो ।

हस्तलेखन तालिम समापन तथा प्रमाणपत्र वितरण कार्यक्रम सम्पन्न

भक्तपुर, ५ माघ । प्रगति पुस्तकालयको आयोजनामा दुईहप्ते नेपाली र अङ्ग्रेजी हस्तलेखन तालिम समापन तथा प्रमाणपत्र वितरण कार्यक्रम सम्पन्न भयो ।

कार्यक्रममा वडा नं. ९ का वडा अध्यक्ष रवीन्द्र ज्याखले सामाजिक भावनाको विकास जागृत हुने खालको सामाजिक गतिविधि गर्नुपर्ने र नयाँ पुस्तालाई समाजमा घुलमिल गराउनुपर्नेमा जोड दिनुभयो । उहाँले पठन संस्कृतिको विकास गर्नुपर्ने र प्रभावकारी ढङ्गले

हस्तलेखन लेख्नुपर्ने बताउनुभयो । पुस्तकालयका अध्यक्ष रवीन्द्रप्रसाद कुसीले अभिभावकले छोराछोरीप्रति समय दिनुपर्ने र नयाँ पुस्तालाई विकृतिबाट टाढा राख्नुपर्ने बताउनुभयो । प्रशिक्षक सुरज दिदियाले लगनशील र धैर्यशील भएर हस्तलेखन गर्नुपर्ने र यसलाई निरन्तरता दिनुपर्ने बताउनुभयो ।

हस्तलेखन तालिममा १६ जना प्रशिक्षार्थीहरूको सहभागिता थियो । कार्यक्रममा पुस्तकालयका सचिव श्रीराम कासिखाले पनि बोल्नुभएको थियो ।

'श्रमिक' पत्रिकाको अध्ययन गोष्ठीमा

केन्द्रीय परिषद् सन्देश कार्यक्रम

काठमाडौं, ५ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टी कीर्तिपुर नगर समितिको आयोजनामा बुधबार कीर्तिपुरमा 'श्रमिक' को अध्ययन गोष्ठी भयो ।

उक्त कार्यक्रममा पार्टीको ३५ औं केन्द्रीय परिषद्बाट पारित निर्णय, राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय प्रस्तावबारे कार्यकर्ताहरूलाई सन्देश दिने कार्य भयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपाका पूर्वकेन्द्रीय सदस्य प्रशान्त महर्जनले धर्म र संस्कृतिको इतिहासबाट शिक्षा लिनुपर्ने, धर्मको नाममा राजनीतिबाट टाढा राख्ने विषयमा पनि सजग हुनुपर्ने बताउनुभयो ।

पार्टीका केन्द्रीय सदस्य नारायण महर्जनले ३५ औं केन्द्रीय परिषद्बाट पार्टीको स्थापना वर्षभरि नै विभिन्न

कार्यक्रम गरी मनाउने, पार्टी प्रकाशन र 'श्रमिक' र 'मजदुर' अध्ययनमा जोड दिई पार्टी कार्यकर्तामा अध्ययन संस्कृति वृद्धि गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो । उहाँले विश्व सर्वहारावर्गका महान गुरुहरूको जीवनी पेरिस कम्युन, अक्टोबर समाजवादी क्रान्ति, क्युवा, चीन, प्रजाग कोरिया समाजवादी देशहरूले विश्वलाई दिएको योगदानबारे अध्ययन गरी जनतालाई सचेत र सङ्गठित पार्न निरन्तर लाग्नुपर्ने बताउनुभयो ।

नेमकिपा कीर्तिपुर नगर समितिका कोषाध्यक्ष कान्छाबाबु महर्जनको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा नेमकिपा कीर्तिपुरका अशोक ङ्गोल, अविमान महर्जन, रामगोपाल महर्जन र विन्दिरा महर्जनले पनि बोल्नुभएको थियो ।

क्रान्तिको लागि जनता आफै तयार हुनुपर्ने

काठमाडौं, ५ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औं स्थापना दिवस कार्यक्रम खोटाङ-काठमाडौं सम्पर्क समितिको आयोजनामा सम्पन्न भयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपा कोसी प्रदेश संयोजक उकेश कवाले नेमकिपाले कामदार जनतालाई शासकवर्गमा रूपान्तर गर्न मार्क्सवाद, लेनिनवाद र माओ त्सेतुङ विचारधारालाई मार्गनिर्देशक सिद्धान्तको रूपमा अपनाई जनतामाभ क्रियाशील रहेको बताउनुभयो ।

आजसम्मको राजनैतिक इतिहास वर्गसङ्घर्षको इतिहास भएको उल्लेख गर्दै उहाँले दास मालिक र दासहरूबिचको वर्गसङ्घर्ष, पुँजीपतिवर्ग र सामन्तवर्गको सङ्घर्ष, पुँजीपतिवर्ग र मजदुरबिचको

सङ्घर्षले नै पुरानो व्यवस्थालाई विस्थापित गरी नयाँ व्यवस्था स्थापना गरेको हुन्छ, त्यो समाज समाजवादी व्यवस्था हुन्छ भन्नुभयो ।

मार्क्स-एङ्गेल्ले सन् १८४८ मा कम्युनिस्ट घोषणापत्रमार्फत वैज्ञानिक समाजवादको भ्रुणको विकास गर्नुभएको चर्चा गर्दै उहाँले काल्पनिक

समाजवादीहरूले पुँजीवादका खराबीहरूलाई विरोध गरे भने मार्क्स-एङ्गेल्ले पुँजीवादी व्यवस्थाकै विरोध गरेको स्पष्ट पार्नुभयो ।

क्रान्तिको लागि जनता आफै तयार हुनुपर्ने, कामदार जनताको राजनैतिक चेतना स्तर उकास्न कार्यकर्ताहरू निरन्तर राख्नुपर्ने भनाइ पनि उहाँले राख्नुभयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपा कोसी प्रदेश समिति सदस्य महेन्द्र बखुन्डे, नेमकिपा खोटाङ जिल्ला समितिका अध्यक्ष भोजराज बस्नेत र नेमकिपा उदयपुरका अध्यक्ष विष्णुवाहादुर खत्रीले पनि बोल्नुभएको थियो ।

कार्यक्रम ध्यानप्रसाद दाहालको सभापतित्वमा भएको थियो ।

अध्यादेशमार्फत बजेट क्यालेन्डर संशोधन

काठमाडौं, ५ माघ । सङ्घीय संसदमा विनियोजन विधेयक (वार्षिक बजेट) प्रस्तुत हुनुभन्दा तीन महिना अगावै बजेटका सिद्धान्त तथा प्राथमिकता पेश गरिसक्नुपर्ने व्यवस्थासहित अध्यादेशमार्फत ऐन संशोधन भएको छ ।

राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले बिहीबार आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व (पहिलो संशोधन) अध्यादेश, २०८० जारी गर्नुभएसँगै बजेटका सिद्धान्त तथा प्राथमिकता फागुन १५ गतेभित्रै संसदमा पेश गर्न बाटो खुलेको हो । अध्यादेशमार्फत बजेटको सीमा (सिलिङ) तोक्ने साविकको समयसीमामा पनि संशोधन गरिएको छ ।

आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व ऐन, २०७६ मा संशोधन गरी यो अध्यादेश ल्याइएको हो । उक्त ऐनको दफा ११ (१) मा प्रत्येक आर्थिक वर्षका लागि विनियोजन विधेयक पेश गर्नुभन्दा कम्तीमा १५ दिनअगावै अर्थमन्त्रीले विनियोजन विधेयकमा समावेश हुने सरकारका बजेट तथा कार्यक्रमका सिद्धान्त र आयोजना वा कार्यक्रमको प्राथमिकताको विवरण सङ्घीय संसदमा प्रस्तुत गरिसक्नुपर्ने व्यवस्था रहेको थियो । यो व्यवस्थालाई अध्यादेशबाट संशोधन गरी विनियोजन

विधेयक ल्याइनुभन्दा तीन महिनाअगावै बजेटका सिद्धान्त र प्राथमिकतामा संसदमा पेश गरिनुपर्ने व्यवस्था ल्याइएको अर्थमन्त्रालयका प्रवक्ता धनीराम शमाले राससलाई जानकारी दिनुभयो । सङ्घीय सरकारले विनियोजन विधेयक जेठ १५ गते संसदमा पेश गर्नुपर्ने कानुनी व्यवस्था छ ।

त्यस्तै बजेट तथा कार्यक्रमका सिद्धान्त र प्राथमिकता माथि संसदमा छलफल भएर एक महिनाभित्र सरकारलाई सुझाव जान्छ । "बजेटका सिद्धान्त र प्राथमिकता सङ्घीय संसदमा पेश भएपछि संसदले सोउपन सैद्धान्तिक छलफल गरी त्यसमा कुनै विषय समावेश गर्नुपर्ने वा हटाउनुपर्ने वा सोसम्बन्धी कुनै सुझाव वा निर्देशन दिन आवश्यक देखेमा एक महिनाभित्र अर्थात् चैत १५ गतेसम्म त्यस्तो सुझाव तथा निर्देशन अर्थ मन्त्रालयमा पठाउनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ," प्रवक्ता शमाले भन्नुभयो । यसअघि बजेटका सिद्धान्त तथा प्राथमिकता संसदमा प्रस्तुत भएको सात दिनभित्र सांसदहरूले सुझाव सरकारलाई दिइसक्नुपर्ने व्यवस्था थियो ।

चालु आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को वार्षिक बजेटको बुँदा नं २९ मा आगामी आवदेखि मन्त्रालयगत बजेट सीमा

निर्धारण भएपश्चात् फागुन मसान्तभित्र विनियोजन विधेयकका सिद्धान्त र प्राथमिकता सङ्घीय संसदमा पेश गर्ने व्यवस्था मिलाइने उल्लेख छ । बजेटको यही व्यवस्था कार्यान्वयनका लागि अध्यादेश ल्याइएको हो । यसबाट विनियोजन विधेयकका सिद्धान्त र प्राथमिकतामाथि संसदमा पर्याप्त छलफल भई सांसदहरूबाट आएका सुझावका आधारमा यथार्थपरक बजेट तर्जुमा गर्न सघाउ पुग्ने विश्वास गरिएको छ ।

अध्यादेशमार्फत आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व ऐनको दफा ७ मा संशोधन गरिएको छ । ऐनको उक्त दफामा स्रोतको अनुमान र खर्चको सीमा निर्धारण गर्ने (सिलिङ) सम्बन्धी व्यवस्था रहेको छ । दफा ७ (१) मा योजना आयो गले अर्थ मन्त्रालयसँगको समन्वयमा मध्यमकालीन खर्च संरचना तथा आगामी आर्थिक वर्षको बजेट र कार्यक्रम तर्जुमा गर्ने प्रयोजनका लागि आगामी तीन वर्षमा उपलब्ध हुने स्रोत तथा गर्न सकिने खर्चको सीमाको पूर्वअनुमान चालु आवको माघ १५ गतेभित्र गरिसक्नुपर्ने भनी व्यवस्था रहेको छ । अध्यादेशमार्फत उक्त व्यवस्थालाई संशोधन गरी माघ मसान्तसम्म गरिसक्नुपर्ने बनाइएको छ । उक्त ऐनको दफा ८ (१) मा पनि

संशोधन भएको छ । उक्त दफामा योजना आयो गले स्रोत अनुमान समितिबाट निर्धारित स्रोत तथा खर्चको सीमाको अधीनमा रही आगामी तीन वर्षको बजेट तर्जुमाका लागि बजेट सीमा, मध्यमकालीन खर्च संरचनाको खाकासमेत उल्लेख गरी बजेट तर्जुमासम्बन्धी मार्गदर्शन तथा ढाँचा चालु आर्थिक वर्षको माघ मसान्तभित्र सम्बन्धित मन्त्रालय, आयोग, सचिवालय वा निकायमा पठाइसक्नुपर्ने भनी व्यवस्था गरिएको थियो । अध्यादेशमार्फत यो व्यवस्थामा संशोधन गरी स्रोत समितिले बजेट सिलिङ र मध्यमकालीन खर्च संरचनासम्बन्धी विवरण फागुन ७ गतेभित्र सम्बन्धित मन्त्रालयमा पठाइसक्न भनिएको छ ।

साथै आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व ऐनको दफा ६५ मा उल्लेखित नियम, कार्यविधि वा निर्देशिका बनाउने अधिकारमा संशोधन गरिएको छ । दफा ६५ (२) मा महालेखा नियन्त्रक कार्यलयले प्राविधिक मार्गदर्शन, कार्यविधि निर्देशिका तथा दिग्दर्शन बनाउन सक्ने भनी व्यवस्था रहेकामा त्यसलाई संशोधन गरी अर्थमन्त्रालय र महालेखा नियन्त्रक कार्यलयले उक्त काम गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ । रासस

भक्तपुर बचतद्वारा पावर प्वाइन्ट तालिम

भक्तपुर, ५ माघ । भक्तपुर बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.को सूचना तथा प्रकाशन उपसमितिको आयोजनामा शुक्रबारदेखि तीनदिने पावर प्वाइन्ट तालिम सुरु भएको छ ।

कार्यक्रममा संस्थाका अध्यक्ष निर्मल प्रजापतिले संस्थाले दिइरहेका हरेक तालिमले व्यक्तित्व विकासमा सहयोग गर्ने अपेक्षा गरेको चर्चा गर्दै तालिमबाट प्राप्त ज्ञानलाई सही सदुपयोग गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

उहाँले संस्थाको हरेक सूचनालाई सदस्यहरूमा छुलस्तरूपमा बुझाउन सकेमात्र संस्थाप्रति हेर्ने दृष्टिकोण

सकारात्मक हुने भएकोले यस तालिमले प्रविधिसँगै सक्षम व्यक्तित्व तयार हुने अपेक्षा गर्नुभयो ।

उपसमितिका संयोजक कृष्णश्वरी दुवालले सिकने र सिकाउने कार्यमा यस तालिमले महत्त गर्ने बताउनुभयो । उहाँले प्रविधि र सूचनाको युगमा तालिम सयमसापेक्ष रहेको बताउनुभयो ।

समिति, उपसमिति, कर्मचारी लक्षित यस तालिममा आयोजक समितिका सदस्य विमला कुसीले पनि बोल्नुभएको थियो । तालिम प्रशिक्षकद्वय जितबहादुर देउजा र श्रवण श्रेष्ठले दिनुभएको थियो ।

संस्थागत रूपमै वन अतिक्रमण

नारायणगढ (चितवन), ५ माघ । जिल्लामा वन क्षेत्र अतिक्रमण संस्थागतरूपमा बढी हुने गरेको पाइएको छ । डिभिजन वन कार्यालय चितवनअन्तर्गत रहेको ५७ हजार ६ सय ५० हेक्टर क्षेत्रफलमध्ये एक हजार ६८७ दशमलव ८३ हेक्टर क्षेत्रफल वन अतिक्रमणमा परेको हो ।

कार्यालयको तथ्याङ्कअनुसार ती क्षेत्रमा घर, मन्दिर, चर्च, विद्यालय लगायतका संरचना बनेका छन् । अतिक्रमित वन क्षेत्रमा ३८ वटा चर्च, ३० वटा मन्दिर, १७ वटा गुम्बा र २५ वटा विद्यालय रहेका छन् । यस्तै पाँच हजार १२ अर्ध पक्की घर, एक हजार सात सय २४ कच्ची घर र ६४७ पक्की घर निर्माण भएको कार्यालयका सूचना अधिकारी बालकृष्ण खनालले राससलाई जानकारी दिनुभयो ।

अटोमेसन प्रणालीबाट पेसी तोकदै उच्च अदालत

गलकोट (बागलुङ), ५ माघ । उच्च अदालत पोखरा बागलुङ इजलास प्रविधिमैत्री बन्दै गएको छ । आधुनिक प्रविधिका कारण फैसलामा हुने ढिलाइ अन्त्य हुनाका साथै नागरिकले तोकिएको समयमा न्याय पाउन थालेका छन् ।

अदालत प्रविधिमैत्री बन्दै गएपछि मुद्दा फछ्यौट दरसमेत बढ्दै जाँदा अदालतमा एक वर्ष नाघेका मुद्दा न्यून छन् । सेवाग्राहीलाई सहज सेवा दिनका लागि कम्प्युटरमा अटोमेसन प्रणालीमार्फत पेसी तोक्न थालिएको उक्त इजलासका मुख्यन्यायाधीश मदन पोखरेलले बताउनुभयो ।

अदालतले टाइम कार्डको समेत व्यवस्था गरेको छ । मुद्दा दर्ता भएकै दिन मुद्दाको पेशी, आदेश र फैसला हुने समयको व्यवस्था गरेर सोहीअनुसार पेसी र तारेख दिने गरिएको उक्त अदालतका रजिष्ट्रार मुकुन्द आचार्यले जानकारी दिनुभयो ।

अदालतभित्रै टिभीको डिस्लेमार्फत पेसी र सूचना दिने व्यवस्था गरिएको छ । अदालतको बेवसाइट अद्यावधिक गर्ने, पक्षले पायकर्षण अदालतबाट तारिख लिन पाउने, एसएमएसबाट मुद्दाको जानकारी पाउने, फैसला निःशुल्क पाउनेजस्ता सेवा दिन थालेका साथै

सेवामा सुधार गरिएको मुद्दा फछ्यौटमा पनि प्रगति देखिएको हो । रजिष्ट्रार आचार्यका अनुसार चालु आर्थिक वर्षमा लक्ष्यभन्दा बढी एक सय ४५ प्रतिशत मुद्दा फछ्यौट भएको छ ।

चालु आ.व. सुरु हुनुअघि अधिल्लो वर्षका एक सय ६१ मुद्दाको जिम्मेवारी सरेर आएका चालु वर्ष तीन सय ८३ मुद्दा दर्ता भई पाँच सय ४४ मुद्दा पुगेकामा तीमध्ये हालसम्म दुई सय ३९ मुद्दा फछ्यौट भएको र एक सय २५ थान बाँकी रहेका छन् । यो सङ्ख्या लक्ष्यभन्दा एक सय ४५ प्रतिशत बढी हो ।

मासिकरूपमा पनि फछ्यौटको सङ्ख्या राम्रो हुँदा तोकिएको बढी मुद्दा फैसला भएको बताउँदै आचार्यले गत साउनमा २३ प्रतिशत मुद्दा फछ्यौट गर्ने लक्ष्य राखिएकामा ३३ प्रतिशत मुद्दा फैसला गरिएको थियो भने भदौमा ३८, असोजमा ५३, कार्तिकमा १०, मङ्सिरमा ६१ तथा पुसमा ५६ प्रतिशत मुद्दा फछ्यौट भएका थिए । अदालतले सोधपुछ र सहायता कक्ष राखेर अदालत आउने सेवाग्राहीलाई स्वयंसेवक र सहजकर्ताले नै सबै शाखामा पुऱ्याउने काम गर्नाका साथै सन्तुष्टि फारामसमेत गर्ने व्यवस्था मिलाएको छ । **रासस**

धुलिखेल र पनौतीका ६ सय परिवारलाई खानेपानी

काभ्रेपलाञ्चोक, ५ माघ । काभ्रेपलाञ्चोकको धुलिखेल र पनौती नगरका ६ सय परिवारका लागि खानेपानी वितरण गरिएको छ । धुलिखेल-१० सन्धानका तीन सय र पनौती-४ को चारमखर्कस्थित ज्युलाचिटी क्षेत्रका तीन सय परिवारका लागि खानेपानी वितरण गरिएको हो ।

बागमती प्रदेश खानेपानी, ऊर्जा तथा सिँचाइ मन्त्रालयमार्फत विनियोजित रु. १५ लाखबाट ज्युलाचिटी खानेपानी उपभोक्ता समितिले निर्माण गरेको ९२ हजार लिटर क्षमताको ट्याङ्कीबाट पानी वितरण गरिएको छ । 'एक घर एक धारा' कार्यक्रमअन्तर्गत आयोजना सम्पन्न गर्न दुई सय १५ घरधुरीबाट रु. पाँच हजारका दरले रकम सङ्कलन गरिएको समितिका अध्यक्ष दीपक थापाले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार नयाँ ५७ सदस्यबाट रु. नौ हजार पाँच सयका दरले रकम उठाइएको हो ।

चामखर्कमा रहेको मुहानको संरक्षण गरिनुका साथै दुई इञ्चको पाइपबाट ट्याङ्कीसम्म पानी ल्याइएपछि पानी पर्याप्त भएर यहाँका करिब तीन सय घरधुरी लाभान्वित भएका थाले बताउनुभयो । समितिमार्फत प्रत्येक घरधुरीमा खानेपानी वितरण गर्न नगर कार्यालयले १२ रोल पाइप, ४ नं वडा कार्यालयले नौ रोल पाइप सहयोग गरेको थियो ।

धुलिखेल-१० वडास्थित शारदा बतासेमा तीन सय घरपरिवारमा एक

घर-एक धारा कार्यक्रमअन्तर्गत धारा जडान गरी पानी प्रयोगमा ल्याइएको शारदा बतासे उपभोक्ता समितिका अध्यक्ष गोविन्द शर्मा उपाध्यायले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार बाँकी एक सय २५ परिवारका लागि चालु आर्थिक वर्षभित्रै धारा जडान गरी पानी पुऱ्याउने योजना छ ।

यसअघि निर्माण गरिएको एक लाख लिटरको ट्याङ्की र थप १० हजार लिटरको पानी ट्याङ्की निर्माण गरी डिपबोरिङमार्फत तीन सय परिवारका लागि खानेपानी व्यवस्थापन गरिएको उपाध्यायले जानकारी दिनुभयो ।

नगर प्रमुख अशोक ब्याञ्जुले धुलिखेल खानेपानी, सरसफाइ, शिक्षा, स्वास्थ्य तथा गरिवी निवारणगायतका क्षेत्रमा 'दिगो विकास लक्ष्य' अनुसारको मापदण्डमा पुग्न लागेकाले सबै वडाका बस्ती र घरमा चालु आर्वाभित्र धारा पुऱ्याउने लक्ष्य राखिएको बताउनुभयो । दक्षिण एशियामा धुलिखेल नगर गुणस्तरीय खानेपानी उपलब्ध गराउने नगरपालिकाभित्र पर्ने उहाँको भनाइ छ ।

चालु आ.व.मा प्रदेशअन्तर्गत रु. एक अर्ब ४१ करोड २८ लाख ६० हजार रकम विभिन्न योजनामा विनियोजन गरिएको मन्त्री तीर्थ लामाले बताउनुभयो । उहाँका अनुसार रु. ४७ करोड ६३ लाख ६० हजार बराबरको खानेपानी, ऊर्जा तथा सिँचाइसम्बन्धी योजना समावेश भएका छन् । **रासस**

नवप्रवर्तन कार्यक्रमका लागि गुल्मीका ६ पालिका छनोट

तम्घास, ५ माघ (रासस) । नवप्रवर्तनमा आधारित स्थानीय आर्थिक विकास कार्यक्रमअन्तर्गत गुल्मीका ६ पालिका छनोट भएका छन् । सडीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालयले गुल्मीका धुर्कोट, इस्मा, छत्रकोट, मालिका र चन्द्रकोट गाउँपालिका एवं रेसुङ्गा नगरपालिकालाई नवप्रवर्तन कार्यक्रमका लागि छनोट गरेको हो । उक्त कार्यक्रमअन्तर्गत पालिकाले कृषि, पशुपालन, पर्यटन, उद्योगलगायतका रोजगारी सिर्जनाका क्षेत्रमा काम गर्न सक्नेछन् ।

यो कार्यक्रम पालिका र सङ्घीय सरकारको साझेदारीमा सञ्चालन हुनेछ । जसमा गाउँपालिकाका लागि रु. ७५ लाख र नगरपालिकाका लागि एक करोड सङ्घीय सरकारले उपलब्ध गराउनेछ । यसमा गाउँपालिकाले रु. १५ लाख थप गरी रु. ९० लाख र नगरपालिकाले रु. २५ लाख थप गरी रु. एक करोड २५ लाखको काम हुने रेसुङ्गा नगरपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत हरिप्रसाद अर्यालले जानकारी दिनुभयो । कार्यक्रमअन्तर्गत गुल्मीका ६ सहित देशभरका एक सय चार पालिका छनोट भएका छन् ।

मादल मर्मत गर्दै :

रुकुम पश्चिमको त्रिवेणी गाउँपालिका-२ सिम्रतुमा मादल मर्मत गर्दै ५६ वर्षीय गगन बादी । व्यवसायीकरूपमा मादल बनाउने पेसामा लाग्नुभएका बादीले मादल रु. एक हजार पाँच सयदेखि २५ हजारसम्ममा बिक्री गर्दै आउनुभएको छ । तस्बिर : बलबहादुर ओली/रासस

मेडिकल कलेज निर्माण क्षेत्रमा रूख काट्ने निर्णय

महोत्तरी, ५ माघ (रासस) लामो पर्खाइपछि सरकारले बर्दबास मेडिकल कलेजको पूर्वाधार निर्माणका लागि प्रस्तावित जग्गामा रूख काट्न दिने निर्णय गरेको छ । सङ्घीय सरकारले प्रस्तावित क्षेत्रमा तोकिएका रूख काट्न दिने निर्णय बुधवार गरेपछि अब कलेज निर्माण हुने विश्वास बढेको छ ।

“अब कलेज निर्माण अघि बढ्नेमा विश्वास जागेको छ”, जग्गा छनोट समितिका संयोजक एवं पूर्व नगरप्रमुख विदुरकुमार कार्कीले भन्नुभयो ।

मन्त्रपरिषदले कलेज निर्माणको प्रस्तावित बर्दबास-४ माइस्थानको अटाबे खोल्सीदेखि पूर्व र भन्सीखोलादेखि पश्चिमको सामुदायिक वन क्षेत्रको ५४ दशमलव ५८४ हेक्टरमा रहेका एक हजार नौ सय ७६ रूख कटान गर्न स्वीकृति दिने निर्णय गरेपछि अब कलेजको पूर्वाधार निर्माणका लागि बाटो खुलेको हो ।

सरकारको पछिल्लो निर्णयले मुलुकको महत्वपूर्ण आयोजना अघि बढ्ने बाटो खुलेको स्थानीय बताउँछन् ।

कलेज निर्माणको प्रस्तावित जग्गामा काटिने रूखका कारण पर्यावरणमा पर्नसक्ने नकारात्मक असर रोक्न बर्दबास नगरपालिकाले दुई वर्ष पहिलेदेखि नै सघन वृक्षरोपण अभियान सञ्चालन गर्दै आएको छ । यसअवधिमा नगर क्षेत्रमा ३० हजार भन्दा बढी बिरूवा रोपिएका र ती हुकँदै गरेका नगरप्रमुख प्रह्लादकुमार क्षेत्रीले जानकारी दिनुभयो ।

सरकारले एक हजार नौ सय ७६ रूख कटानको स्वीकृति दिए पनि बढीभन्दा बढी रूख बचाउनतिर लागिने मेडिकल कलेज, पूर्वाधार निर्माण आयोजना कार्यालयका निर्देशक देवीप्रसाद सुवेदीले बताउनुभयो ।

सरकारको आर्थिक वर्ष २०७३/७४ को नीति तथा कार्यक्रममा समावेश भई मुलुकका सातवटै प्रदेशमा एक/एक वटा मेडिकल कलेज स्थापना गर्ने अवधारणाअनुसार मधेश प्रदेशको बर्दबास मेडिकल कलेज निर्माणले हुने भएको हो ।

जग्गा छनोट समितिको सिफारिसअनुसार जग्गा छनोट, जग्गाको विस्तृत सर्वेक्षणसहित कलेजको गुरू

योजना (मास्टरप्लान), निर्माणस्थलको माटो परीक्षण र वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन (ईआईए) सहितका प्राविधिक पक्षमा काम सम्पन्न भएर जग्गाको भोगाधिकार लिने कुरा अड्केको थियो । सरकारले रूख कटानको स्वीकृति दिने निर्णय गरेसँगै अब शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयबाट विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन स्वीकृत भएर बजेट व्यवस्थापन गरिएपछि पूर्वाधार निर्माणको कामले गति लिने निर्देशक सुवेदीको भनाइ थियो ।

विसं २०७५ फागुन ३ गतेको मन्त्रपरिषद बैठकले तत्कालीन शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधिमन्त्री गिरिराजमणि पोखरेलले मेडिकल कलेज पूर्वाधार निर्माण विकास आयोजना सञ्चालन कार्यविधि, २०७५ र आयोजना कार्यालय सञ्चालनका लागि कर्मचारीको दरबन्दी अनुमोदन गर्नुभएको थियो ।

अहिले मेडिकल कलेज पूर्वाधार निर्माण विकास आयोजना कार्यालयमा आयोजना निर्देशक (उपसचिव शिक्षा सेवा) एक, शाखा अधिकृत (राप तृतीय शिक्षा सेवा) एक, इञ्जिनियर (सिभिल राप तृतीय) एक, लेखापाल एक, हलुका

सवारी चालक एक, कार्यालय सहयोगी एक र पाले एक गरी सात जना जनशक्ति रहेका छन् ।

कलेजका लागि प्रारम्भमा एक सय एक हेक्टर क्षेत्रफलको वन क्षेत्र प्रस्ताव गरिए पनि पर्यावरणीय पक्षलाई आत्मसात् गरी विज्ञको सल्लाह अनुसार ५४ दशमलव ५८४ क्षेत्रफलमा फारिएको हो । भन्सी नदी पश्चिमी किनारमा आवागमनका लागि पक्की सडकसहितको तटबन्ध निर्माण गरी भूक्षय रोकिने, कम रूख काटिने गरी पूर्वाधार निर्माण गरिने, हरितपार्क बनाइने र मिथिला संस्कृति भल्कने सङ्ग्रहालयसहित जैविक विविधता संरक्षण गरिने आयोजना प्रस्तावनाको प्रतिबद्धता छ ।

एक हजार शय्याको आधुनिक प्रविधिको साधन सुविधायुक्त अस्पतालसहितको कलेजको पूर्वाधार निर्माणमा रु. २८ अर्ब ५४ करोड लागत लाग्ने विस्तृत परियोजना प्रतिवेदनको हालसम्मको अध्ययनले देखाएको छ । हालसम्म यस आयोजनामा ६ करोडभन्दा बढी खर्च भइसकेको आयोजना कार्यालयले जनाएको छ ।

आन्तरिक पर्यटकको रोजाइमा सिस्ने सिमसार

कञ्चनपुर, ५ माघ (रासस) । कृष्णपुर नगरपालिकाका तीन सामुदायिक वन क्षेत्रभित्र पर्ने सिस्ने सिमसार आन्तरिक पर्यटकको रोजाइमा पर्न थालेको छ । जनहित महाकाली, समैजी र ग्वासी सामुदायिक वन क्षेत्रको भन्डै ५० हेक्टर क्षेत्रफलमा सिस्ने सिमसार क्षेत्र फैलिएको छ । सिमसार क्षेत्रका हरिया फाँट, प्राकृतिक ताल, चुरे क्षेत्रको मनोरम दृश्य पर्यटकका रोजाइमा पर्ने गरेका हुन् ।

यहाँको दृश्य नियाल्न र वनभोज मनाउन आउनेको सङ्ख्या बढ्दै छ । सीमासार क्षेत्रका हरिया मनोरम घाँसे मैदान व्यवस्थापनसँगै पानीका स्रोत, तालको संरक्षण सम्बर्द्धन गरिएपछि पर्यटक पुग्न थालेका हुन् । एक दशकअघिदेखि सिमसार क्षेत्रको घाँसे मैदान व्यवस्थापनको कार्य हुँदै आएको जिल्ला वन समन्वय समिति कञ्चनपुरका अध्यक्ष महेशदत्त जोशीले बताउनुभयो ।

दातु निकायको सहयोगमा समन्वय समितिले सामुदायिक वनसँगको सहकार्यमा युवा परिचालन गरी आगलागी नियन्त्रण, घाँसे मैदान व्यवस्थापन, चरिचरन नियन्त्रण, चोरी शिकारी नियन्त्रणलगायतका काम गर्दै

आएको छ । “चरिचरन नियन्त्रण र पानीका स्रोत संरक्षणले सिमसार क्षेत्रमा वन्यजन्तुको आवागमन समेत बढेको छ”, उहाँले भन्नुभयो ।

दिउँसो मानव चहलपहल बढी हुने भएकाले जनावर कहिलेकाहीँ मात्रै देखिने उहाँले सुनाउनुभयो । “यस क्षेत्रको संरक्षणले गत वर्ष हात्ती बच्चा जन्माउन र हुर्काउन चार महिना यहाँ बस्यो”, समन्वय समितिका उपाध्यक्ष नरेश भट्टले भन्नुभयो, “जङ्गली हात्ती हिँड्ने यो क्षेत्र करिडोरका रूपमा छ, प्रत्येक वर्ष हिउँदका बेला चुरे क्षेत्र हुँदै हात्तीको बथान यहाँ देखा पर्ने गरेको छ ।”

हिउँदका बेला बसाई सरेर आउने चरा, रैथाने प्रजातिको सेतो सारस, गिद्ध र विभिन्न प्रजातिका चराचुरूङ्गी यस क्षेत्रमा पाइने गरेको उहाँले जानकारी दिनुभयो । एकै ठाउँमा धेरै प्रकारको जैविक विविधता पाइने भएकाले वन विज्ञानसम्बन्धी शोधकर्ता र विद्यार्थीका लागि अध्ययनस्थलका रूपमा सिमसार क्षेत्र परिचित हुन थालेको छ । प्रत्येक वर्ष विदेशीसँगै चितवन, पोखरा, काठमाडौँलगायत क्षेत्रबाट विद्यार्थी र शोधकर्ता जैविक विविधता अध्ययन गर्न

यहाँ आउने गरेका छन् ।

सिमसार जीवजन्तुको आश्रयस्थलका रूपमा परिणत भएपछि कहिल्यै नदेखिएको पाटेबाघ देखा परेको समन्वय समितिका पूर्वअध्यक्ष शिवराज पन्तले बताउनुभयो । सिमसार क्षेत्रमा चाडपर्वका बेला मनोरम दृश्य नियाल्न र वनभोज जानेको भीड लाग्छ । शनिवारलगायत बिदाका दिन विद्यार्थी, आमा समूह, युवा यस क्षेत्रमा पिकनिक मनाउँछन् । नगरपालिकाको वडा नं २ स्थित विजयसाल सामुदायिक घरबास होमस्टे) मा बास बस्न पुगेका पाहुना पनि सिमसार क्षेत्रको अवलोकनका लागि पुग्ने गर्दछन् ।

घरबास सञ्चालकले सीमासार अवलोकन गर्न जाने पाहुनाका लागि बैलगाडाको व्यवस्था गरेका छन् । बैलगाडा यात्रा गर्दै पाहुना यस क्षेत्रमा घुमफिर गर्न मन पराउने गरेको घरबास सञ्चालक विस्पति चौधरीले बताउनुभयो । “सिमसारको विशेषता पाहुनालाई जानकारी गराउँछौँ”, उहाँले भन्नुभयो ।

सिमसार क्षेत्रमा पर्यटकलाई टाढासम्मको दृश्यावलोकनका लागि टावर

निर्माण गरिएको छ । पर्यटकको सुविधाका लागि खानेपानीका धारा र वनभोजस्थल निर्माण गरिएका छन् । पर्यटक बढ्न थालेपछि सामुदायिक वनले फाडी सरसफाइसँगै मैदानका लामो घाँसे काट्ने, वनमारा हटाउने गर्दै आएका छन् ।

समैजी सामुदायिक वनका अध्यक्ष हजारीसिंह भाट सामुदायिक वनमा रहेका सिमसारको संरक्षणका लागि एक दशकअघिदेखि काम हुँदै आएको बताउनुहुन्छ । “

यस क्षेत्रमा कृष्णपुर नगरपालिका-२ वाणी हुँदै जनहित महाकाली सामुदायिक वन भएर पुग्न सकिन्छ । वडा नं ४ बाट समैजी सामुदायिक वन हुँदै पनि सिमसार क्षेत्र पुग्न सकिन्छ । कच्ची सडक हुँदै मोटरसाइकल र जीपलगायतबाट सिमसार क्षेत्र पुग्न सकिन्छ । सुक्यायाम र हिउँदका बेला सहजै सिमसार क्षेत्रमा पुग्न सकिने भए पनि बर्सातमा हिलाम्मे सडक र पानी हुने भएकाले पर्यटकलाई असहजता हुने गरेको छ । सिमसार क्षेत्रमा घुम्न असोज अन्तिम हप्तादेखि जेठसम्मको समय उपयुक्त हुन्छ ।

। सम्पादकीय ।

शिक्षामा राजनीतीकरणको अर्थ के हो ?

केही शिक्षाविद् र बुद्धिजीवीहरू नेपालको शिक्षा क्षेत्रमा अत्यधिक राजनीतीकरणको प्रभाव पर्यो र त्यसको परिणाम शिक्षा क्षेत्रको स्तर तल भर्दो अवस्थामा पुग्यो भन्ने निष्कर्षमा पुगेका छन् । यस भनाइमा तीनवटा पक्ष देखिन्छ- एक, नेपालमा धेरै राजनीतिक दलहरू भए । दुई, राजनैतिक दलहरूले आफ्ना कार्यकर्तालाई शिक्षक बनाए । तीन, नेपालको शिक्षा क्षेत्रमा राजनीतीकरणको कारण शिक्षाको स्तर घट्यो । शिक्षाको स्तर खस्किएको भन्ने ती निष्कर्षहरू पूर्णरूपले खोटा छन् । एक, राजनैतिक दलहरू नेपालमा मात्र होइनन् हरेक देशमा फरक फरक दर्शनको आधारमा भिन्नाभिन्ने आदर्श समाज खडा गर्ने उद्देश्य बोकेका तथा वर्ग, जात, भाषा, क्षेत्र, धर्म आदि समाजमा विद्यमान विचार, सिद्धान्त र स्वार्थको आधारमा राजनीतिक दलहरू स्थापना भएका हुन्छन् । गहिरिएर तथा सूक्ष्म ढङ्गले अध्ययन गर्ने हो भने बहुमत विचार्यीहरू २०-३० वर्षअगाडि पनि अनुत्तीर्ण र कमजोर थिए । साँचो अर्थमा ६० प्रतिशत अङ्क ल्याएका मात्रै उत्तीर्ण भएको सीमा हिजो पनि तोक्न सकेको थिएन, आज पनि तोक्न सक्दैन । तर, अरु देशमा बन्दोबस्त छ । पहिले राजधानी, सहरबजार र सदरमुकाममा मात्रै स्कूल र विद्यालयहरू थिए । अत्यन्त बहुमत जनता शिक्षाको पहुँचबाट टाढा थिए । दुई, राणाविरोधी सङ्घर्ष सुरु भएको बेला शिक्षकहरूले नै स्कूल र विद्यालयहरू सञ्चालन गरेका थिए । त्यस अर्थमा शिक्षा र राजनीति पर्यायवाचीजस्तो देखिन्थे । राजनीतिक चेतनाले शिक्षा प्रचारमा ऊर्जा थपेको अनुभव छ । राजनीतिक चेतना आफैँ शिक्षाको नापो बनेको थियो । शिक्षकहरू खोजेर नपाइने बेला राजनीतिक कार्यकर्ता नोकरी नगरी आ-आफ्ना टोल र गाउँमा शिक्षक बनेका थिए । त्यसबेला शिक्षाको स्तर ठाउँ र क्षेत्रअनुसार फरक हुनु स्वाभाविक थियो । तीन, राजनीतीकरणले शिक्षाको स्तर घट्यो भन्ने भनाइ पूर्णतः शिक्षा र राजनीतिको अपव्याख्या हो । राजनीतीकरण भएको होइन बरु योग्यता नभएका शिक्षकहरूलाई पनि आ-आफ्ना भाइ, भतिजा, नातागोता, जातका र भाषाको आधारमा स्कूलहरूमा शिक्षण पेसामा लगाइयो । त्यो राजनीतीकरण नभई पक्षपात, जातिवाद र सामाजिक भेदभावलाई चरमचुलीमा पुऱ्याइएको हो । कमजोर शिक्षक नियुक्ति भयो । जनताका छोराछोरीलाई योग्य नबनाउने उद्देश्यका साथ राम्रो नपढाउने शिक्षकहरू बढी देखिए । शिक्षकहरूले राजनीतिक दर्शन, प्रजातन्त्रका विविध रूप, अर्थशास्त्र, भूगोल, इतिहास आदि पढाएका भए विद्यालाई राजनीतीकरण अर्थात् सरकारी पाठ्यक्रमभन्दा फरक शिक्षा दियो भन्न सकिन्छ्यो । शिक्षकहरूले प्रजातन्त्र, समाजवाद र साम्यवादका विभिन्न सिद्धान्तहरूको शिक्षा दिएका भए राजनीतीकरण गरे भन्न सुहाउँदैनथ्यो । त्यस्तो गरेको भए आजको जस्तो पैसामा बिकने र सिद्धान्तच्युत फोहोर राजनीतिको गलत परिणाम पनि देशले भोगनुपर्ने थिएन । देश विभिन्न जातजाति, भाषाभाषी र भौगोलिक क्षेत्रमा विभाजित भएको हुँदा आ-आफ्नो मातृभाषामा र जलवायुअनुसारै परीक्षा, विदा र कक्षा सञ्चालन गरेको भए शिक्षाको स्तरमा ञ्हास आयो भन्ने गुनासो गर्ने अवसर कसैले पाउने थिएनन् । यसकारण, नातावाद, कृपावाद, भाषावाद, जातिवाद र पक्षपातको आलोचना गर्नु आवश्यक छ । शिक्षकहरूले सबै आ-आफ्ना गाउँ, सहर र प्रदेशको शिक्षालाई स्तरीय बनाउन कष्टसाध्य काम गर्नुपर्ने हो । काठमाडौँमा प्राप्त सबै प्रकारको शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी आदिको अवसर प्राप्त गराउने उद्देश्यबाट देशको सन्तुलित विकासबारे सरकारको ध्यान नजान्नु अहिलेसम्मका सबै सरकारहरू यस स्थितिको निम्ति जिम्मेवार छन् । यस अर्थमा गरीब भए पनि काठमाडौँमै घर बनाएर बस्ने प्रवृत्तिको विकास गराउने परिस्थिति तयार गर्ने सरकारका नाइकेहरू नै शिक्षाको स्तरलाई तल भाग्नेमा दोषी हुन् ।

माघ ११ भित्र लेनदेनको लिखत प्रमाणीकरण गर्नुपर्ने

रामप्रसाद प्रजापति

लिखत सम्बन्धित कारणी (पक्ष) हरूले आफूहरूबिच हुन लागेको विषय स्पष्ट खुलाई कुनै अशुद्धि र केरमेट नगरी छापी, टाइप गरी वा हातले लेखी तयार गर्ने कागजात नै लिखत हो । त्यस्तो लिखतमा सम्बन्धित कारणीहरूले सहीछाप गर्नुपर्ने कानुनी व्यवस्था देवानी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा २८ ले गरेको पाइन्छ । मुलुकी देवानी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा २८ को स्पष्टीकरण खण्ड (क) ले 'लिखत' को परिभाषाभित्र "घर व्यवहारमा हुने सबै किसिमका लेनदेन व्यवहार, सम्पत्ति हस्तान्तरण वा धित्तो बन्धक दिने गरी भएको लिखत, धर्मपुत्र वा धर्मपुत्रीसम्बन्धी लिखत, करार, अख्तियार दिएको अख्तियारनामा, मञ्जुरीनामा, सरकारी कार्यालय वा सङ्गठित संस्थामा पेस हुने कुनै पनि लिखत, अदालतमा पेस हुने फिरोद, प्रतिउत्तर, पुनरावेदन, निवेदनलगायतका जुनसुकै किसिमको लिखत, सरकारी वा सङ्गठित संस्थाबाट जारी हुने लिखत, कानुनी हक वा दायित्व सृजना गर्ने वा नगर्ने अन्य कुनै लिखत" पर्ने उल्लेख गरेको पाइन्छ ।

लेनदेन व्यवहारको लिखत कारणी/पक्षहरूबिच कुनै वस्तु वा रकम वा सम्पत्ति लिनुदिनु गर्दा गरिने लिखतहरूलाई लेनदेन व्यवहारको लिखत भन्न सकिन्छ । जस्तै : कपाली तमसुक, बैनापट्टा, करारनामा, दृष्टिबन्धक, भोगबन्धक, राजिनामा, बकसपत्र, अंशबण्डा आदि । सामान्यतया घरसारमा ऋण सापटी लिनुदिनु गर्दा गरिने लिखत 'कपाली तमसुक', घरजग्गा वा कुनै वस्तु खरिद विक्री गर्दा गरिने 'बैनापट्टा' को काराज, करारनामा रजिष्ट्रेसन गर्ने कार्यालय भूमिसुधार तथा मालपोत कार्यालयबाट पारित गर्ने प्रचलन छैन ।

धित्तो दृष्टिबन्धक, भोगबन्धक, राजिनामा, बकसपत्र, अंशबण्डा (मानो जोडिएको, मानो छुट्टिएको समेत) जस्ता लिखतहरू कानुनबमोजिम नै पारित गर्नुपर्ने बाध्यतात्मक व्यवस्था रहेका लिखतहरू हुन् । मुलुकी ऐन, लेनदेनको महलमा घरसारमै तयार गर्न सकिने कपाली तमसुक, बैनापट्टाजस्ता लिखतहरू पारित गर्न नपर्ने, ती लिखतहरूको भाखा १० (दस) वर्षको हुने कानुनी व्यवस्था रहेको थियो । लिखत प्रमाणित गराउनुपर्ने २०७५ साल भदौ १ गतेबाट मुलुकी देवानी संहिता, २०७४ लागू भएपछि मुलुकी देवानी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा ३६ मा एउटा नवीनतम प्रावधान आयो । दफा ३६ ले पचास हजार रुपैयाँभन्दा बढी रकम लिनुदिनु गरेको लिखत सम्बन्धित स्थानीय तहको वडा समितिको कार्यालयबाट प्रमाणित गर्नुपर्ने व्यवस्था गर्‍यो । उक्त दफा ३६ को उपदफा (५) को प्रतिबन्धात्मक वाक्यांशमा "यो ऐन (मुलुकी देवानी कार्यविधि संहिता, २०७४) लागू हुनुपूर्व भएगरेका लिखत प्रमाणित गर्नुपर्ने छैन ।" भन्ने स्पष्ट व्यवस्था गरेको थियो । तर, देशमा साहुकारहरूले सर्वसाधारण जनतालाई चर्को तथा कानुनविपरीत ब्याजको पनि ब्याज चिक्रिया) ब्याज लिएको विरोधमा मिटरब्याजी साहुकारहरूविरुद्ध आन्दोलन भएपछि सरकारले अनुचित लेनदेन (मिटरब्याज) सम्बन्धी आयोग गठन गर्नुका साथै मुलुकी संहितासम्बन्धी केही नेपाल ऐनलाई संशोधन गर्ने अध्यादेश जारी गर्दै २०८० वैशाख २० गते राजपत्रमा प्रकाशित गरी मुलुकी देवानी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा ३६ को उपदफा (५) मा रहेको संहिता लागू हुनुपूर्वको लिखत प्रमाणित गराउन नपर्ने कानुनी व्यवस्था हटाउने गरी ऐन संशोधन भएपछि पचास हजारभन्दा बढी रकम लिनुदिनु गरेका पुराना लिखतहरू पनि अनिवार्यरूपमा सम्बन्धित वडा कार्यालयबाट प्रमाणित गराउनुपर्ने बाध्यतात्मक व्यवस्था आयो ।

माघ ११ भित्र प्रमाणीकरण । वैशाख २० गते जारी गरेको अध्यादेशलाई सङ्घीय संसद्बाट पारित भएपछि २०८० साउन १२ गते राजपत्रमा प्रकाशित गरी दफा ३६ को उपदफा (३ क) ले यो उपदफा प्रारम्भ भएको मितिले ६ महिनाभित्र प्रमाणित गराउनुपर्ने बाध्यतात्मक व्यवस्था लागू भयो ।

त्यसैले पचास हजार रुपैयाँभन्दा बढी रकम लिनुदिनु गरेको कुनै लिखत प्रमाणित गर्न बाँकी छ भने आगामी माघ ११ गतेभित्र सम्बन्धित स्थानीय तहको वडा समितिको कार्यालयबाट प्रमाणित गराउनुपर्ने अवस्था आएको छ । लिखत प्रमाणित गर्ने कार्यविधि तत्काल लिनुदिनु गरेको कागज प्रमाणित गर्न लिने दिने दुवै पक्ष वडा कार्यालयमा उपस्थित भई लिखत प्रमाणीकरणका लागि निवेदन दिएमा दुवै पक्षलाई सनाखत सहीछाप गराई लिखत प्रमाणित गरिन्छ । पुराना लिखतका सम्बन्धमा पनि दुवै पक्ष उपस्थित भएमा सोहीबमोजिम दुवै पक्षलाई सनाखत सहीछाप गराई लिखत प्रमाणित गर्न सकिन्छ । तर, पुराना लिखत प्रमाणित गर्न साहुले वडा कार्यालयमा निवेदन दिएको तर ऋणी पक्ष नआएमा के गर्ने भन्ने अहिलेको बहस र चर्चाको विषय बनेको छ । पुराना लिखत प्रमाणीकरणका लागि साहुको निवेदन परेमा स्थानीय तह वा वडा समितिको कार्यालयले आसामी अर्थात् ऋणीलाई बोलाएर साहुले पेस गरेको लिखत तमसुक देखाई तमसुकको सत्यता सम्बन्धमा सनाखत गराउनुपर्दछ । यदि ऋणीले लिखतमा बढी रकम उल्लेख गरेको तर आफूले कम रकम लिएको भन्छ भने सोही कुरा लेखेर लिखत प्रमाणित गराउन सकिन्छ । त्यस्तै साहु वा ऋणीमध्ये कुनै एक पक्ष उपस्थित नभए तापनि कारोबारको यथार्थता बुझेर दुवै पक्षका साक्षीहरूलाई बुझ्न सकिने व्यवस्था पनि रहेको छ । कुनै एक पक्ष नेपाल बाहिर विदेशमा रहेको अवस्थामा फर्की आएको ६ महिनाभित्र प्रमाणित गराउन सकिने व्यवस्था संहिताको दफा ३६ को उपदफा (३ ख) मा व्यवस्था गरेको पाइन्छ । साबिक मुलुकी ऐन, २०२० को लेनदेन व्यवहारको दफा २ बमोजिम तथा हाल प्रचलित मुलुकी देवानी संहिता, २०७४ को दफा ४८४ बमोजिम कपाली तमसुकको हदम्याद बढीमा १० (दस) वर्षको हुने व्यवस्था भएको हुँदा कसै गरी हदम्याद जान दिनु हुँदैन । त्यसैले आगामी माघ ११ गतेभित्र कसैले आफूसँग भएको घरसारको लिखत प्रमाणीकरणको लागि स्थानीय तह वा वडा कार्यालयमा निवेदन गर्न आएमा निवेदन दर्ता गराई कानुनबमोजिमको प्रक्रिया अनुसरण गरी बुझी हेर्दा जे व्यहोरा आउँछ सोही व्यहोरा जनाई लिखत प्रमाणित गरी दिनुपर्ने देखिन्छ ।

जाँचबुझ आयोगको परिपत्र अनुचित लेनदेन (मिटर ब्याज) सम्बन्धी जाँचबुझ आयोग, २०७९ ले गत भदौ २७ गते जारी गरेको 'कपाली तमसुक प्रमाणित गर्दा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरूको मार्गदर्शन' मा कपाली तमसुक प्रमाणित गरी पाउन साहुको निवेदन परेमा निम्नबमोजिमको प्रक्रिया पुऱ्याउन परिपत्र गरेको देखिन्छ ।

- निवेदन दर्ता गर्ने,
- छुट्टै फाइल खडा गर्ने,
- ऋणीको नाम, थर वतन, फोन, मोबाइल नम्बर आदि विवरण खुलाउन लगाउने,
- ऋणीलाई फोन गरेर बोलाउने,
- फोन नम्बर पत्ता नलागेमा वा सम्पर्क हुन नसकेमा साहुको निवेदन परेको व्यहोरा खुलाई ऋणीलाई उपस्थित हुन पत्र लेख्ने,
- म्याद सरह ३ जना स्थानीय व्यक्ति रोहवरमा साक्षी राखी पत्र तामेल गराउने,
- ऋणी उपस्थित हुन आएमा तमसुक देखाई सनाखत गराउने,
- कुरा मिलेमा सोही व्यहोरा खुलाएर लिखत प्रमाणित गरिदिने ।
- तमसुकमा मुख नमिलेमा सोही व्यहोरा खुलाई सनाखत सहीछाप गराउने ।
- लिखत प्रमाणित गराउँदा यी सबै व्यहोरा खुलाएर अभिलेख राख्ने गरी प्रमाणित गरी दिने ।
- तमसुक प्रमाणित गराउँदा ऋणीलाई सूचना नदिएमा वा एकतर्फीरूपमा प्रमाणित गरिदिएमा स्थानीय तह वा वडा समितिका पदाधिकारीमाथि जालसाजी गरेकोमा मुद्दा लाग्न सक्ने कानुनी व्यवस्था रहेकोले सत्यतथ्य बुझेर सोही व्यहोरा खुलाएर लिखत प्रमाणितको अभिलेख अर्थात् रेकर्ड राख्नुपर्ने व्यवस्था छ ।

ऋणी विदेशमा भएको वा भरमग्दुर प्रयत्न गर्दा पनि ऋणी नभेटिएमा टोल, छिमेकका व्यक्तिहरूसँग छलफल सोधपूछ गरेर सोही व्यहोरा लिखतमा जनाई लिखत सनाखत गरिदिनसक्ने कानुनी व्यवस्था छ ।

निवेदन दर्तापछि अदालतमा मुद्दा गर्न सक्ने यसरी लिखत प्रमाणित गर्ने प्रक्रिया पुऱ्याउन समय लाग्ने भएमा साहुले आफूसँग भएको लिखत लिई लिखत प्रमाणीकरण गरी पाउन निवेदन लिई आएमा निवेदन दर्ता गरी त्यसपछि कानुनले तोकेको प्रक्रिया अगाडि बढाउनुपर्दछ ।

सन्दर्भ - सीवारआई

चीनलाई छान्नु नै अवसर चिन्नु हो

"चीनको अर्थतन्त्रले करिब ५ प्रतिशतको वृद्धिदर कायम राखेको छ र अझै पनि विश्व अर्थतन्त्रको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण इन्जिन हो । यो निश्चितरूपमा ठुलो फाइदा हो," बेलायती विद्वान् मार्टिन ज्याकले चाइना मिडिया ग्रुपसँग कुराकारनी गर्दै भन्नुभयो । जनवरी १७ मा चिनियाँ सरकारी पक्षले जारी गरेको २०२३ राष्ट्रिय आर्थिक तथ्याङ्कले अन्तर्राष्ट्रिय समुदायको अपेक्षालाई पुष्टि गरेको छ । प्रारम्भिक गणनाअनुसार, गत वर्ष चीनको जीडीपी १.२६.०५८.२ बिलियन युवान रहयो । स्थिर मूल्यहरूमा अधिल्लो वर्षको तुलनामा ५.२ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ र वृद्धि दर २०२२ को तुलनामा २.२ प्रतिशतले बढेको छ । आर्थिक मापन त्रैमासिकमा विस्तार भएको छ । औसत प्रतिव्यक्ति जीडीपी वार्षिकरूपमा ५.४ प्रतिशतले बढेको छ । रोजगारीको स्थितिमा सामान्य सुधार भएको छ । सहरी सर्वेक्षणमा बेरोजगारी दर अधिल्लो वर्षको तुलनामा ०.४ प्रतिशतले घटेको छ । स्थिर सम्पत्ति लगानी वर्ष-दर-वर्ष ३.० प्रतिशतले वृद्धि भएको छ । प्रमुख औद्योगिक उत्पादनहरूको उत्पादन, लगानी, आयात र निर्यात आदि अधिकांश भौतिक परिमाण सूचकहरूले सन् २०१९ को स्तरलाई धेरै पार गरिसकेका छन् ।... तथ्याङ्कको शृङ्खलाले चीनको अर्थतन्त्र सुदृढ हुँदै गइरहेको देखाउँछ । गत वर्ष विश्व अर्थतन्त्र सुस्त थियो । अन्तर्राष्ट्रिय परिदृश्य जटिलरूपमा विकसित भएर भू-राजनीतिक द्वन्द्वहरू बारम्बार भएका छन् । अन्तर्राष्ट्रिय मुद्राकोषले २०२३ मा विश्वव्यापी आर्थिक वृद्धि ३.० प्रतिशत हुने अनुमान गरेको छ । युरोपेली आयोगले २०२३ मा युरोजोनको वृद्धि दरको लागि आफ्नो प्रक्षेपणलाई ०.६ प्रतिशत मा घटाएको छ । यसको विपरीत चीनको आर्थिक वृद्धि दर विश्वका प्रमुख अर्थतन्त्रहरूमध्ये सबैभन्दा उच्च छ । अझ महत्त्वपूर्ण कुरा, चीन 'विश्वको कारखाना' मात्र होइन, विश्वव्यापी नवप्रवर्तनको उच्च भूमि पनि हो । सन् २०२३ मा उच्च प्रविधि उद्योगहरूको लगानी सबै स्थिर सम्पत्ति लगानीभन्दा छिटो बढेको छ वा नवीकरणीय ऊर्जा उत्पादनको स्थापित क्षमता ऐतिहासिकरूपमा थर्मल पावरभन्दा बढी भएको छ । यसले चीनको उच्च गुणस्तरको विकास ठोसरूपमा अगाडि बढिरहेको देखाउँछ ।

बालविवाह देशकै समस्या

नेपालको कानुनमा २० वर्ष विवाहको उमेर तोके तापनि कर्णाली, सुदूरपश्चिममाञ्चल र मधेस प्रदेशमा बालविवाहको दर बढी देखिएको छ । नेपालको कानुनमा २० वर्षमूनि भएको विवाहलाई बालविवाहको रूपमा लिइएको छ । नेपालमा कानुन बनाएसँगै या बनाउनुअघि चेतनामूलक कार्यक्रम गर्नुपर्छ । नत्र त्यो कानुन लागू हुँदैन या वास्ता गर्दैन । कानुन बनाएर मात्र हुँदैन लागू पनि गर्नुपर्छ । बढ्दै गएको सामाजिक सञ्चालले गर्दा कतिपय केटाकेटीहरू आफैँ बिहे गरेको पाइन्छ भने अर्कोतिर बुबाआमाको करले तराई मधेसमा त दाइजोको कारणले गर्दा बुबाआमाको कम उमेरमै छोराछोरीको बिहे गरिदिने गर्छन् । त्यो समाजमा सामान्य एउटा बिहेको लागि रु. १५-२० लाख सम्मको खर्च हुन्छ । सरकारले दाइजो लिनेहरूलाई किन कारबाही गर्दैन ? दाइजो दिनैपर्ने बाध्यता कहिले हट्छ ? कम उमेरमा विवाह भयो भने बालबालिकाहरूले आफ्नो पढाइ छोड्नुपर्ने बाध्यता हुन्छ । उनीहरूमा मानसिक तथा शारीरिक समस्याहरू आउँछ । उनीहरूले आफ्नो स्वास्थ्यको राम्रो ख्याल गर्दैनन् । अझ उनीहरूको शारीरिक र मानसिक विकास पनि भएको हुँदैन । उनीहरूले सानै उमेरमा बच्चा पाउने र घरको सबै जिम्मेवारी लिनुपर्ने जस्ता धेरै समस्याहरू भोग्नुपर्छ । यसकारण, हाप्पे समाजको बालविवाह एउटा मुख्य समस्याको कारक बनेको छ । कतिपय आमाबुबाले आफ्नो छोराको सानै उमेरमा विवाह गरेर वैदेशिक रोजगारीमा पठाउँछन् । विवाह भइसकेका केटाकेटीलाई सामाजिक ज्ञानबारे त्यति थाहा हुँदैन । उनीहरू सामाजिक क्रियाकलापमा त्यति संलग्न हुँदैनन् । उनीहरू आफ्नो कुरा खुलेर राख्न सक्दैनन् । कम उमेरमा विवाह गर्दा जानी या नजानी उनीहरूको सानै उमेरमा गर्भ हुन्छ । त्यो गर्भमा भएको बच्चाको पनि मृत्यु हुने समस्या देखिएको छ । उनीहरूलाई सामाजिक कुरा थाहा हुँदैन । उनीहरूले जीवनको मूल्य थाहा पाउँदैनन् । अनि १३-१४ वर्षमै बिहे हुन्छ । चाँडै बच्चा पाएर बच्चाको स्याहारसुसार गर्दा उसको जीवन बितेको हुन्छ । उनीहरूको जीवन यसरी नै बित्छ । उनीहरू न त कतै जान पाउँछन् न त सामाजिक ज्ञान नै हुन्छ । उनीहरू सधैं अरूको भरमा बस्नुपर्छ । कस्तो खाने र कसरी लगाउने त्यो पनि राम्रो थाहा हुँदैन । यसबारे सरकारको खोड चासो ? सत्तामा बसेर समाजका यस्ता पीडाबारे सरकार कुनै मतलब राख्दैन । के सरकारको नेतृत्व गर्नु भनेको खालि आफ्नो पेट पाल्नु हो ? ठुला भनाउँदा राजनीतिक दलका नेताहरू भोट माग्नु आउँदा यो गर्छु त्यो गर्छु भन्छन् तर सत्तामा पुगेपछि जनता भुल्छन् । दैनिकरूपमा बालविवाहको समाचार आइरहेको छ । कसैले आफू घरको बोझ सहन नसकेर आत्महत्या गरेको त कतै केटाले केटीलाई छोडेर केटीलाई अलपत्र पारेको हामीले सुनेका छौँ । 'अन्नपूर्ण' पोष्ट (२१ पुस) मा बालविवाह बढेर गएको समाचार छापियो । १३ वर्षीया त्यो महिलाको गर्भको शिशु के गर्ने ? उसको गर्भमा रहेको शिशुको जिम्मेवारी कसले लिने ? उसको न माइती पक्षले हेर्छ न त उसको ससुराली पक्षले । आमाबुबालाई यस्तो कुरा थाहा हुँदा हुँदै किन बालविवाह गराउनु पर्‍यो ? आफ्नो खुसीको लागि उनीहरूको जीवन किन अँध्यारोमा पार्नु पर्‍यो ? उनीहरूलाई आफ्नो छोराछोरीलाई बिहे गर्न मन छ कि छैन भनेर सोध्नु पर्दैन ? उनीहरूको पनि इच्छा हुन्छ नि ? जनताको यो समस्या र महिलाहरूको पीडाबारे बुझ्ने सरकार जनताले कहिले देख्न पाउने ? के महिलाहरू दोस्रो दर्जाका नागरिक हुन् ? कहिलेसम्म यस्तो समस्या भोगिरहने ! सत्तासीन दलका नेताहरूको ध्यान जाओस् ।

पाठक पत्र
majdurdaily@gmail.com

चौथो भ्रमण

२३ साउन - २ भदौ, २०५२ (Aug 8 - 18, 1995)

कोरिया मुक्तिको ५० औं दिवस तथा राष्ट्रिय पुनःएकीकरणको भव्य महोत्सव-५

का. रोहित

प्रजातान्त्रिक राष्ट्रिय मोर्चाको प्योङयाङ नियोग

१०:३० बजे हामी नियोगको कार्यालयमा पुग्यौं। "होड छिड योडको नेतृत्वमा नेपाल भ्रमणमा भक्तपुरमा भएको स्वागतमा देखाउनुभएको सद्भावनाको निमित्त धन्यवाद। पुनःएकीकरणमा समेत सहयोगको निमित्त धेरै धेरै धन्यवाद।"

"हाम्रो जनतामा स्वाधीनताको चेतना जगाउने गान्धो काम भइरहेको छ। पहिले पुनः एकीकरण भन्नासाथै कम्युनिस्ट र उत्तरको विचार सम्बन्धको र एकिलन्थो। अहिले फरक छ। का. किम इल सडको १० सूत्रीय कार्यक्रम र महासङ्घको प्रचार भइरहेको छ। त्यसले राम्रो असर परेको छ र अब शत्रुहरू एकिलदै छन्। किम योड सामको तथाकथित नागरिक सरकार पहिलेकै सैनिक र फासीवादी सरकारभन्दा पनि क्रूर हो भन्ने कुरा उदाङ्गिएको छ, एकिलएको छ र कुनै पनि दिन ढल्न सक्ने स्थितिमा पुगेको छ। अर्थात्, पाँचौं र छैटौं गणतन्त्रभन्दा उदाङ्गिदि छ र 'नागरिक' सरकारको मकुन्डो (नकाब) उदाङ्गिदि छ। स्वाधीनता प्राप्त गर्ने र अमेरिकालाई देशबाट हटाउने कुरामा जनता फन्फन् जागरित हुँदैछन्।

पहिले हाम्रो विचार सीमित कार्यकर्ता र नेताहरूमा हुन्थ्यो भने अब त्यो जनतासम्म पुगेको छ। अहिले 'शताब्दीका साथ' हजारौं प्रति प्रचार भइरहेको छ। त्यसको प्रभाव राम्रै परेको छ। गत जून महिनाको स्थानीय निर्वाचनमा सियोलबाट १३३ प्रतिनिधिमध्ये ११ वटाको मात्रै किम योड सामको पार्टीले जित्यो र १२१ विरोधीले जित्यो, जबकि सियोलमा ४ भागको १ भाग जनसङ्ख्या बस्छ। प्रशासनिक दृष्टिले २५ स्थानमध्ये २ वटा

मात्रै किम योड साम गुटले जितेको छ, फेरि त्यसभित्र अन्तरविरोध पनि बढेको छ।"

दक्षिण कोरियाका ४ करोड जनता सङ्गीन र तरबारको अगाडि भुक्ने छैनन् र १९९० को दशकमै कोरिया पुनःएकीकरण हुने विश्वासमा छन्। सुरक्षा कानुनले जनतालाई टाउको उठाउन नदिए पनि आन्दोलन बढ्दै जानेछ। त्यहाँ खोजी भएका मानिसहरू (हामी) मात्रै यता बसेका छौं। कोरियाली जनताको पुनः एकीकरणको सङ्घर्षलाई नेमकिपा र नेपाली जनताको समर्थन रहरिहने कुरा बताउँदै मैले दक्षिण कोरियाली मित्रहरूसँग विदा लिएँ।

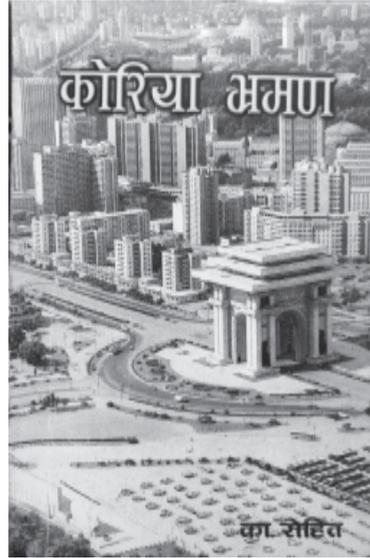
सांस्कृतिक भवनमा रेडियो कार्यक्रम

रेडियो प्योङयाङको तर्फबाट एक सांस्कृतिक कार्यक्रम ५००० सीट भएको १६ फेब्रुअरीको सांस्कृतिक भवनमा राखिएको थियो। अनेक गीत र धुनपछि विदेशी पाहुना र प्रवासी कोरियालीहरूले, प्रतिनिधिहरू र दक्षिण कोरियाली युवाहरूले पनि पुनःएकीकरणबारे बोले। ३ बजेदेखि ५ बजेसम्म त्यो कार्यक्रम चालु रह्यो। त्यसपछि हामी सर्कसको कार्यक्रमको निमित्त हिँड्यौं।

सर्कस

कोरियाको सर्कस भवन र सर्कसबारे मैले अगाडि नै लेखिसकेको छु। यसपालि पनि जीउ नै सिरिङ्ग हुने नयाँ नयाँ खेलहरू पनि हेर्ने मौका पाएँ। शारीरिक सर्कस, चटक, हाँसो, कुकुरको फुटबल र बरफमा चिप्लेटी (स्केटिङ) नाचजस्ता १३-१४ वटा रोमञ्चकारी र घतलाग्दा कार्यक्रम २ घण्टा चल्थे। ८ बजे अतिथि सदन पुगेँ।

जुद्धे प्रतिष्ठानमा (१ भदौ, ०५२/१७ Aug, १९९५)

बिहान ८:३० बजे अतिथि सदनबाट निस्क्यौं र ९ बजे जुद्धे प्रतिष्ठान (Juchhe Academy) एक रमणीय स्थानमा पुग्यौं। १७ अगस्ट अर्थात् १ भदौको कार्यक्रम यसरी सुरु हुन्छ। अभिवादन र स्वागतको आदानप्रदानपछि र सङ्ग्रहालयको दृश्यावलोकनपछि जुद्धे विज्ञान प्रतिष्ठानका अन्वेषक र प्राध्यापक डा. किम चोङ युक (Dr. Kim Chong Uk) सँग दर्शनबारे कुराकानी सुरु भयो। उहाँ अहिले यस संस्थानको दर्शनशास्त्र विभागको निर्देशक पनि हुनुहुन्छ। कुराकानीको सिलसिलामा उहाँको भनाइलाई यसरी राख्न सकिन्छ -

"१० वर्षअगाडि स्थापना भएको, अहिलेसम्म जुद्धे विचारबारे देशविदेशबाट ५,००० जना जति राजनैतिक व्यक्तिहरू, भौतिकशास्त्रीहरू, बौद्ध धर्मावलम्बीहरू, इस्लामी धर्मावलम्बीहरू र क्रिस्टानीहरूले यसबारे आ-आफ्नो अध्ययन र अनुसन्धान गरेका छन्। संसारका विभिन्न ठाउँहरूमा यसको अनुसन्धान र अध्ययन केन्द्रहरू छन्। यसको एक अनुसन्धानकर्ता फ्रान्सको सोलोभ विश्वविद्यालयका प्राध्यापक पेरुदुङ्ग हुनुहुन्छ।"

कसैले जुद्धे विचारलाई ईशा पूर्व ६०० वर्ष पहिले बुद्धको 'मानिस सबैको अगुवा हो र मानिस सबथोक हो' भन्ने दर्शनबाट प्रभावित भने। बुद्धले आफ्नो शिष्य आनन्दलाई भन्नुभएको थियो, "कसैमाथि विश्वास नगर आफैमाथि भर पर।" कसैले यसलाई ईशा पूर्व ३०० वर्षअगाडि एरिस्टोटल (अरस्तु) को विचारसँग मिल्छ भने। क्राइस्टेली धर्मअनुसार ईश्वरले मानिस बनायो र मानिसले सबै संसारलाई आफै बनाउँछ भन्छ। पश्चिमी विचारअनुसार आफ्नो भाग्य आफै बनाउँछ। हिन्दू दर्शन मान्नेहरूले जुद्धे पनि पूर्वैली दर्शन हो र हिन्दुवादमा यसले वैज्ञानिकता ल्याइदिएको भन्छ। कसैले यसलाई मार्क्सवाद-लेनिनवादमा वैज्ञानिकता ल्याएको भन्छन्।

तर, कोरियाको एउटा उखान छ, "चलाख मानिसले विभिन्न कुरामा भिन्नता पत्ता लगाउँछ।" अर्को कोरियाली उखान छ, "मूखले हरेक कुरालाई त्यस्तै देख्छ वा जथाभावी देख्छ।"

तर, जुद्धे विचारमा पुराना सबै प्रगतिशील पक्षलाई परिमार्जित गरिएको देखिन्छ। २१ सौं शताब्दीको मार्क्सवाद र अमेरिकाको उदार पुँजीवाद दुबैले जनतालाई आकर्षण दिन सकेन भन्ने युरोपेली विद्वानहरूको भनाइ छ। जाँपाल सार्त्रेले १९६० तिर द्वन्द्ववादको तर्क वा विवेकलाई आलोचना गरे। १७७६ तिर एडम स्मिथले मानिसको बिचको प्रतियोगिताको सिद्धान्तलाई अगाडि बढाए। १९६० तिर पुँजीवादले ठूलो धक्का खायो। किन्तले सीमित प्रतियोगिता, राज्यको रेखदेख र कल्याणकारीतामा जोड दिए। १९६० तिर पुँजीवादले समाजवादको राम्रो कुरा नक्कल गर्न खोज्यो। १९७० तिर पुँजीवादले खतरनाक रूप लियो, इरानको क्रान्ति भयो, तेलको मूल्यवृद्धि

भयो आदि। १९८० मा पश्चिम वा विकसित देशहरूमा नव-रुढीवाद पुनःस्थापना भयो र पुनः पूर्ण प्रतियोगितावादमा फर्क्यो। १९९० मा जोन मेजर र क्लिन्टनजस्ताले फेरि नवराज्य नियन्त्रणको सिद्धान्त ल्याए।

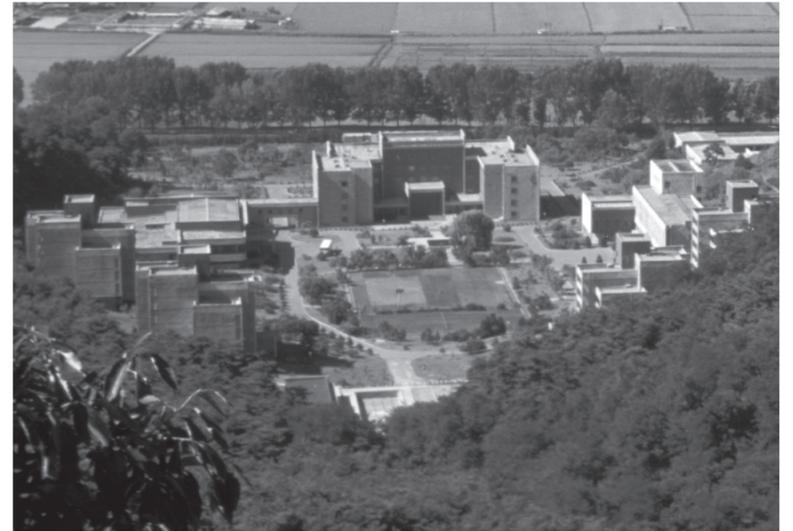
१८४७ मा कम्युनिस्ट घोषणापत्रको प्रकाशन भयो। लेनिनले रुसमा त्यसलाई कार्यान्वयन गर्नुभयो। त्यसपछि माओ त्सेतुङले मार्क्सवाद-लेनिनवादलाई चीनको परिस्थितिमा लागू गर्नुभयो। तर, त्यसमा सिर्जनात्मकताको अभाव रह्यो, जनतामा सचेतता र सङ्गठनकै अभावमा जनकम्युन र सांस्कृतिक क्रान्तिका उद्देश्य राम्रो भए पनि जनताको चेतनाको स्तरलाई ख्याल नगर्दा उत्पादन शक्ति र स्थिति नहेरिँदा मनोगतवादी पाइला चालियो र आज त्यसलाई अनुचित सम्झियो।

१९६० मा विश्व जनसङ्ख्याको भन्डै ६० प्रतिशत जनताले मार्क्सवादलाई मनपराएका थिए। १९७० मा ४० प्रतिशतमा घट्यो, १९९० मा १० प्रतिशत मात्रै बाँकी रह्यो। किन? पुँजीवादले परिवर्तनको ग्रहणशीलता कायम राख्यो र मार्क्सवादले विकास गर्न सकेन, त्यसमा पूर्णताको

छन्। ५० प्रतिशत निरक्षर वा अशिक्षित छन्। सबै राज्यले गर्न गान्धो हुन्छ। हरेक व्यक्तिको अगुवाइको महत्त्व हुन्छ, त्यसैले बजार अर्थतन्त्रको पनि आफ्नै महत्त्व हुन्छ।

संसारमा ५ अरब ७० करोड जनसङ्ख्या छ, त्यसमध्ये ५-६ हजार जति जाति छन्, राज्य भने १९० वटा मात्रै छ। यसकारण, सम्बन्धित राष्ट्रहरूको समाजको वस्तुगत व्याख्या हुनुपर्छ र राज्यहरूको फरक फरक राजनीति र संस्कृति हुन्छ। इन्डोनेसियामा सुकानोको पालामा राष्ट्रवाद, धर्म र समाजवाद अर्थात् NASACOM भनेर पार्टीको विकास भएको थियो। तर, डी.एन. अडित (इन्डोनेसियाली कम्युनिस्ट पार्टीको अध्यक्ष) ले पार्टीलाई अझ बलियो पार्ने कार्यमा ध्यान दिएन र सन्तोष मान्दा ३० सेप्टेम्बर १९६५ को घटना (कम्युनिस्टहरूको आमहत्या) भोगनुपर्यो।

मार्क्सभन्दा पहिले प्रकृतिको मात्रै नियम हुने तर समाजको नियम नहुने, ईश्वर वा ठुलठुला व्यक्तिले समाजलाई परिवर्तन ल्याउने कुरा मानिन्थ्यो। १८६९ मा कार्ल मार्क्सले 'राजनैतिक अर्थशास्त्रको आलोचना' मा समाजको पनि नियम

जुद्धे प्रतिष्ठान (Juchhe Academy)

भ्रम भयो।

पुँजीवाद नराम्रो कुरा हो भन्ने कुरा १८ औं शताब्दीमै मानिसकिएको थियो, तर त्यो आफै पतन भएन, समाजवाद एक आदर्शको रूपमा रह्यो। तर, राम्रो भएर पनि समाजवाद किन विकास हुन सकेन? समाजवादको विकास नहुनु र त्यो सुरक्षात्मक स्थितिमा पुगनुमा ४० वटा समाजवादी धारणाहरू छन्। त्यसमध्ये जुद्धे विचारधाराले योगदान गरेको हुनाले त्यसमा देश-विदेशका प्रगतिशील जनमतको चाख बढ्दो छ। यसकारण, २१ औं शताब्दीमा जुद्धे विचारधारा आकर्षणको विषय बन्ने छ।

यसबारे सुरुमा जुद्धे सङ्ग्रहालयको निर्देशकाले भनेकी थिइन्- जुद्धे विचारको अध्ययन र ठम्याइको आदानप्रदान गर्न वर्षको जापानबाट २००, चीनबाट ७०, भारतबाट ४० जना, युरोप र अमेरिकाबाट १०० जना जति विद्वानहरू आउने गर्छन्। डा. किम चोङ युकले जापानी साम्राज्यवादबाट आफ्नो देशको मुक्तिको निमित्त का. किम इल सडको बुबाले सङ्गठन सुरु गर्नुभएको, त्यसलाई महान् नेताले १९३० को जून महिनामा जापानविरोधी सशस्त्र क्रान्तिको बेला यसलाई विकास गर्नुभएको बताउँदै भन्नुभयो- २० लाख वर्षपहिले मानिसको उत्पत्ति भएको थियो भने ५००० वर्षको राज्य सङ्गठित भएको इतिहास छ। समाज र राष्ट्रको विकास पहिलेको र आजको युगमा भिन्न किसिमले भएको छ। सिङ्गापुरको ३० लाख मात्रै जनसङ्ख्या छ भने चीनमा १ अर्ब २० करोड छ। हरेक देशको विकासमा भूगोल, परम्परा वा अन्य खास विशेषताले काम गरेको हुन्छ। १ अर्ब जनसङ्ख्या नाघेको चीनमा ५६ वटा जातिहरू

हुन्छ, यसलाई नाघ्न सकिन्न भन्नुभयो। उहाँले उत्पादन शक्ति र समाजको माथिल्लो बनावटलाई मात्रै महत्त्व दिनुभयो। १८९० तिर एङ्गोल्सले आफ्नो साथीलाई लेख्नुभएको एउटा पत्रमा युवाहरूले बढी अर्थतन्त्रमै जोड दिएकोबारे लेख्नुभएको थियो, तर जुद्धे विचारले तीन कुरामा जोड दिन्छ -

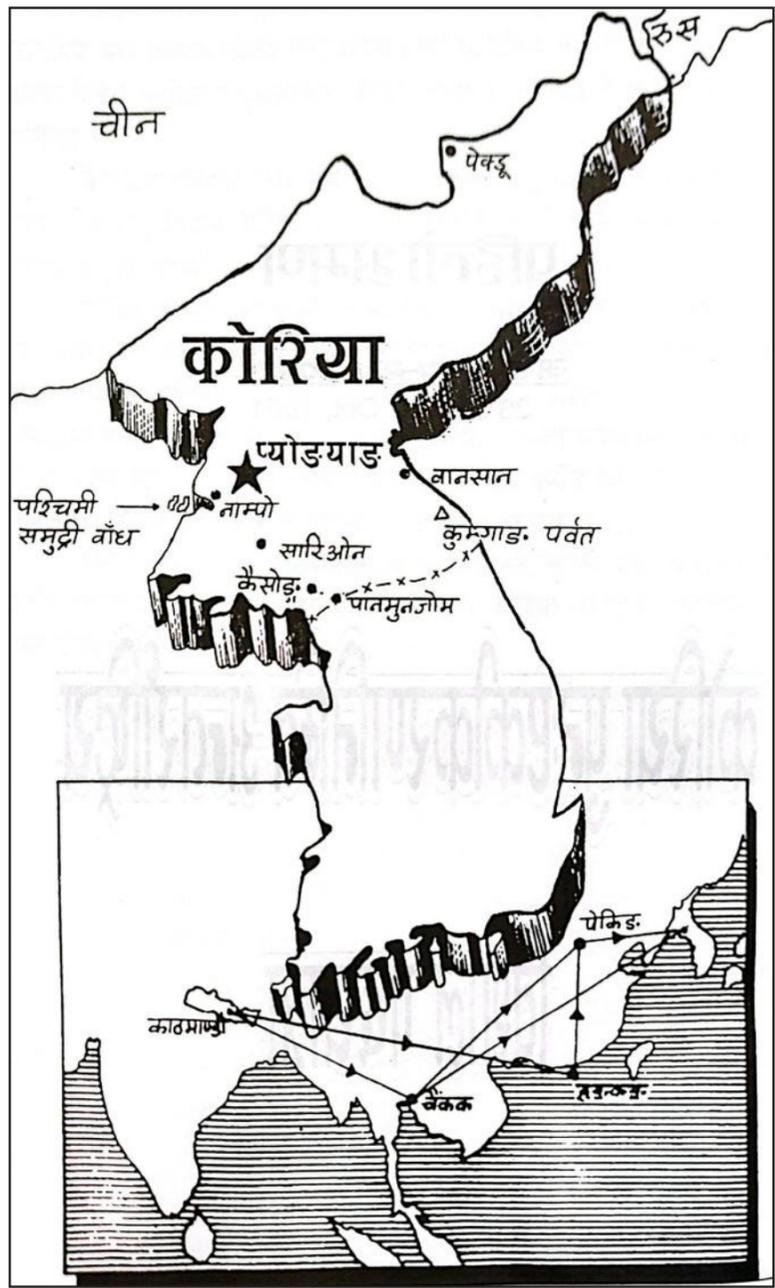
"१. समाज (राज्य र देश) प्रति एकात्मक निर्देशनको आवश्यकता र क्षमताबारे परिपक्व निर्देशनअनुसार माग र आपूर्तिबारे पनि नियन्त्रणको आवश्यकता।

२. नेताले मात्रै सबै काम गर्न नसक्ने भएकाले सबैले आ-आफ्नो भूमिका निर्वाह गरेपछि मात्रै मानिस समाजको मालिक बन्न सक्नेछ।

३. प्रत्येक राष्ट्रको आ-आफ्नो परिस्थिति हुन्छ।"

समय बित्दै गयो, अर्को कार्यक्रममा जानुपर्ने हुँदा मैले भौतिकवादले मानिसको अगुवाइबारे ध्यान दिएन भने यान्त्रिक भौतिकवादमा पतन हुने, समाजवाद रक्षात्मक स्थितिमा पुगनुको कारण राज्य कृत्रिम भएकोले परिमार्जित गर्दै जाने, ग्रामसनको नियमअनुसार खोटो सिक्काले राम्रो सिक्कालाई बजारबाट फाल्ने र नक्कली भिक्षुहरू तयार गरेर बुद्ध धर्मप्रति मानिसको आस्था घटाउन गरेबाट शिक्षा लिइएन भन्दै पछि पछि फेरि छलफल गर्ने गरी बिदा लिएँ।

यसरी ६९० कोठा भएको तारामण्डल, माछा पाल्ने, ताइक्वोन्डो, जुडो, अन्य वैज्ञानिक खेलकुद तालिमको बन्दोबस्त भएको भव्य बालदरवारबाट हामीले बिदा लियौं। केटाकेटीहरूलाई यहाँ स्कूलको समयपछि तिनीहरूको रुचि र प्रतिभाअनुसार तालिम दिने गरिन्छ।

अफ्रिकी राष्ट्र युगान्डाको राजधानी कम्पालामा भइरहेको असंलग्न राष्ट्रहरू (नाम) को शिखर सम्मेलनमा विभिन्न देशका राष्ट्र प्रमुख, सरकार प्रमुख र राज्य प्रतिनिधिहरूका साथ सामूहिक फोटो सेसनको क्रममा अभिवादन फर्काउँदै नामका वर्तमान अध्यक्ष तथा युगान्डाका राष्ट्रपति योवेरी मुसेभेनी (मध्यमा) जनवरी १९, २०२४ का दिन। सम्मेलनमा उक्त सङ्गठनका १२० सदस्य राष्ट्र र १८ वटा पर्यवेक्षक राष्ट्रका प्रतिनिधि तथा विभिन्न सङ्गठनका प्रतिनिधिहरू सहभागी रहेका थिए। तस्वीर: एएफपी/ लुइस टाटो

प्रजग कोरियाद्वारा 'पानीमुनि हान्ने आणविक अस्त्र प्रणाली' परीक्षण

सियोल, ५ माघ (एएफपी)। प्रजग कोरियाले वासिङ्टन, सियोल र टोकियोको संयुक्त नौसैनिक अभ्यासको प्रत्युत्तरमा 'पानीमुनि प्रहार गर्ने आणविक हतियार प्रणाली' परीक्षण गरेको शुक्रबार जनाएको छ।

संयुक्त अभ्यासले प्रजग कोरियाको सुरक्षा गम्भीर खतरा उत्पन्न गरेको र त्यसको जवाफमा प्योङयाङले कोरियाको पूर्वी समुद्रमा निर्माणाधीन आफ्नो पानीमुनिको आणविक हतियार प्रणाली 'हेल-५-२३' को महत्वपूर्ण परीक्षण गरेको सरकारी समाचार संस्था केसीएनएले जनाएको छ।

गत वर्षको सुरुमा प्योङयाङले 'रेडियोधर्मी सुनामी' निम्त्याउन सक्ने दाबी गर्दै पानीमुनि आणविक हमला गर्ने कैयौं ड्रोनको परीक्षण गरेको बताएको थियो।

यसै साताको सुरुमा दक्षिण

कोरिया, संयुक्त राज्य अमेरिका र जापानले दक्षिणी जेजु टापुको जलक्षेत्रमा संयुक्त नौसैनिक अभ्यास गरेका थिए।

उक्त अभ्यासमा विमानवाहक युद्धपोत 'युएसएस कार्ल भिन्सन'सहित तीन देशका नौ युद्धपोत सहभागी थिए।

प्योङयाङको रक्षा मन्त्रालयका

दुजारिकले भन्नुभयो, "गाजामा यी अत्यावश्यक सामग्री र मानवीय सहायताको प्रवेश उत्साहजनक छ, तर गाजापट्टीमा अझै धेरै सहायता आउन आवश्यक छ।"

दुजारिकका अनुसार संयुक्त राष्ट्रसङ्घका प्रमुखले अत्यावश्यक सामग्री र मानवीय सहायताका लागि कतार र फ्रान्सको प्रयासको पनि प्रशंसा गर्नुभएको छ। महासचिवले तत्काल

प्रवक्ताले शुक्रबार भन्नुभयो, "यो सैन्य अभ्यासले क्षेत्रीय स्थितिलाई थप अस्थिर बनाउने काम गरेको छ र यो प्रजग कोरियाको सुरक्षालाई गम्भीर खतरामा पार्ने कार्य हो।"

प्रजग कोरियाले गरेको परीक्षणले 'हाथो सेनाको पानीमुनि हान्नसक्ने

मानवीय युद्धविरामका लागि आफ्नो अपिल र बन्धकहरूलाई तत्काल र बिनाशर्त रिहा गर्न र उनीहरूको मानवीय व्यवहारका लागि आफ्नो आह्वान पनि दोहोर्‍याउनुभएको छ।

गुटेरेसले गाजामा पर्याप्त मानवीय सहायता आवश्यक पर्ने ठाउँमा पुर्‍याउन सम्बन्धित सबै पक्षलाई आग्रह गर्दै गाजापट्टीमा आधारभूत वस्तु ल्याउन निजी क्षेत्रलाई पुनः सक्रिय बनाउन आग्रह

आणविक हतियारमा आधारित प्रतिकारात्मक अवस्थालाई थप नजिक ल्याएको छ र यसले संरा अमेरिका र उसका सहयोगीहरूको शत्रुतापूर्ण सैन्य युद्धाभ्यासलाई रोक्ने कायलाई जारी राखेछ, प्रवक्ताले भने।

हालैका महिनाहरूमा दुई कोरियाबीचको लामो समयदेखि तनावपूर्ण रहँदै आएको सम्बन्धमा तीव्र गिरावट आएको छ, दुवै पक्षले तनाव कम गर्ने प्रमुख सम्झौताहरू खारेज गरेका छन्, सीमा सुरक्षालाई बढावा दिएका छन् र सीमामा प्रत्यक्ष आक्रमणका अभ्यासहरू सञ्चालन गरेका छन्।

प्रजग कोरियाली सर्वोच्च नेता किम जोङ उनले गत साता वर्तमान दक्षिण कोरियाली सरकारलाई आफ्नो देशको 'प्रमुख शत्रु' घोषणा गर्नुभएको थियो भने पुनर्मिलन र पहुँचका लागि काम गर्ने निकायहरूलाई निष्क्रिय भएको घोषणा गर्नुभएको थियो।

गर्नुभएको छ।

महासचिवले यस क्षेत्रमा बढ्दो तनावबारे चिन्ता व्यक्त गर्दै तत्काल तनाव कम गर्न आह्वान गरेको दुजारिकले बताउनुभयो। कतार र फ्रान्सको मध्यस्थतामा भएको सम्झौताअनुसार गाजापट्टीमा इजरायली बन्धक र सर्वसाधारणका लागि औषधि र अन्य मानवीय सहायता बुधवार उक्त क्षेत्रमा प्रवेश गरेको कतारले जनाएको छ।

थाइल्यान्डमा करिब एक करोड ५० लाख टन लिथियम फेला पर्यो

बैङ्कक, ५ माघ (एएफपी)। थाइल्यान्डले करिब एक करोड ५० लाख टन लिथियम भण्डार पत्ता लगाएको एक सरकारी प्रवक्ताले शुक्रबार बताउनुभएको छ। उक्त खोजले विद्युतीय सवारी उत्पादनका लागि क्षेत्रीय 'हब' बन्ने मुलुकको लक्ष्यलाई प्रवर्द्धन गर्नेछ।

यस खोजले बोर्लिभिया र अर्जेन्टिनापछि थाइल्यान्डसँग तेस्रो सबैभन्दा ठूलो लिथियम स्रोत रहेको देखाएको छ तर यसलाई व्यावसायिकरूपमा कति दोहन गर्न सकिन्छ भन्ने अहिलेसम्म स्पष्ट भएको

छैन। सरकारका उपप्रवक्ता रुडक्लाओ इन्टावोड सुवानकिरीले दिने सैनिक टेलिभिजनलाई एक करोड ४८ लाख टन लिथियम दक्षिणी प्रान्त फाङ नगामा दुई अलग अलग साइटको बिचमा फेलाएको जानकारी दिनुभयो। "हामीले फेला पारेका स्रोतहरूबाट कति प्रयोग गर्न सक्छौं भनेर पत्ता लगाउन प्रयास गरिरहेका छौं, यसमा समय लाग्छ", उहाँले भन्नुभयो।

लिथियम विद्युतीय कारका साथै स्मार्टफोन र अन्य विद्युतीय सामग्रीमा

प्रयोग गरिने बेट्रीहरूको निर्माणमा प्रमुख घटक हो।

अगस्टमा सत्ता सम्हालेपछि प्रधानमन्त्री श्रेथा थाभिसिनको सरकारले मुलुकको परम्परागत कारहरू एसेम्बल गर्ने इतिहासलाई अगाडि बढाउँदै थाइल्यान्डलाई विद्युतीय सवारीको लागि क्षेत्रीय उत्पादन केन्द्रका रूपमा बढाउने प्रयासलाई प्राथमिकता दिएको छ।

डाभोसमा विश्व आर्थिक मञ्चको बैठकका क्रममा श्रेथाले बोशका उपाध्यक्षसहित उद्योग जगतका नेताहरूसँग भेट गर्नुभयो र थाइल्यान्डमा

विद्युतीय सवारी उत्पादनमा लगानी गर्न आग्रह गर्नुभयो।

रुडक्लाओले लिथियम खोजका बारेमा भन्नुभयो, "यो राम्रो समाचार हो, यो थाइल्यान्डका लागि विद्युतीय सवारी बेट्रीको उत्पादनमा आत्मनिर्भर बन्ने एउटा अवसर हो।"

सन् २०२३ डिसेम्बरमा दुई चिनियाँ दिग्गजले थाइल्यान्डलाई उत्पादन केन्द्रका रूपमा विकास गर्न दुई अर्ब ३० करोड भाट (६ करोड ४० लाख अमेरिकी डलर) लगानी गर्ने बताएका थिए।

विश्व सङ्क्षेप

इरान-पाकिस्तान सैन्य आक्रमणप्रति संयुक्त राष्ट्रसङ्घद्वारा चिन्ता व्यक्त

संयुक्त राष्ट्रसङ्घ, ५ माघ (सिन्हावा)। संयुक्त राष्ट्रसङ्घका महासचिव एन्टोनियो गुटेरेसले बिहीबार इरान र पाकिस्तानबिच भएका सैन्य आक्रमणको विषयमा गहिरो चिन्ता व्यक्त गर्नुभएको छ।

महासचिव गुटेरेसले दुवै देशमा तनाव थप वृद्धि हुन नदिन अधिकतम संयमता अपनाउन आग्रह गर्नुभएको प्रवक्ता स्टेफन दुजारिकले उल्लेख गर्नुभएको छ। महासचिव गुटेरेसले दुई देशबिचका सबै सुरक्षा चिन्ताहरूलाई सार्वभौमिकता, क्षेत्रीय अखण्डता र असल छिमेकी सम्बन्धका सिद्धान्त अनुसार शान्तिपूर्ण संवाद र सहयोगको माध्यमबाट सम्बोधन गर्नुपर्ने विषयमा जोड दिनुभएको छ।

मङ्गलबार पाकिस्तानको बलुचिस्तान प्रान्तका 'आतङ्कवादी आधारहरू' मा इरानी आक्रमण भएपछि पाकिस्तानले बिहीबार बिहान आतङ्कवादी लुकेको इरान क्षेत्रमा आक्रमण गरेको बताएको थियो।

उत्तरी चीनको प्रकृति आरक्ष केन्द्रमा ६० हजारभन्दा बढी चराचुरुङ्गी

सिजियाजुआङ, ५ माघ (सिन्हावा)। स्थानीय अधिकारीका अनुसार उत्तरी चीनको हेबेई प्रान्तको प्रकृति आरक्षमा ६० हजारभन्दा बढी चरा फेला परेका छन्। हालै सञ्चालन गरिएको २०२३/०२४ मा सञ्चालन गरिएको पानीमा बस्ने चरा अनुगमन अभियानको क्रममा कर्मचारीहरूले हेड्सुई लेक नेशनल नेचुर रिजर्भमा ७० प्रजातिका चराहरू फेला पारेको केन्द्रका फाङ युगुआङले बताउनुभयो। हेबेई प्रान्तीय वानिकी र घाँसे मैदान विभागका विज्ञ एन चुनलिनले जाडो सामान्यभन्दा चिसो हुँदा ६० हजारभन्दा बढी चराहरूलाई केन्द्रमा बासस्थान र प्रशस्त खाना प्रदान गर्ने बताउनुभएको छ।

सर्वेक्षणको नतिजाले आरक्षको पारिस्थितिकीय वातावरणमा सुधार र पारिस्थितिकीय संरक्षणमा यसका उपलब्धिहरू प्रतिबिम्बित गर्दछ।

हेबेईको हेड्सुई सहरमा अवस्थित हेड्सुई ताल, उत्तरी चीनको मैदानमा सबैभन्दा ठूलो एकल पानीको सतह भएको राष्ट्रिय प्रकृति आरक्ष हो। आरक्ष र वरपरका क्षेत्रमा सिमसार, ताल, घाँसे मैदान र घना जङ्गलले पर्यावरणलाई सन्तुलित पारेको छ। यो पूर्वी एसियाली-अष्ट्रेलियाली उडान मार्गमा प्रवासी चराहरूको बासस्थानको लागि रोकित महत्वपूर्ण ठाउँ पनि हो। यहाँ प्रकृति आरक्षका कर्मचारीहरूले अहिलेसम्म ३३४ प्रजातिका चराहरू अवलोकन गरिसकेको बताएका छन्।

बङ्गलादेशमा कोभिड-१९ को जेएन १ भेरियन्ट भेटिएको पुष्टि

ढाका, ५ माघ (सिन्हावा)। बङ्गलादेश सरकारले बिहीबार कोरोनाभाइरसको नयाँ भेरियन्ट जेएन १ को पहिचान भएको पुष्टि गरेको छ।

जेएन १ प्रजाति कोभिड-१९ का बिरामीहरूमा फेला परेको थियो। कोभिड-१९ को जेएन १ प्रजातिबारे बङ्गलादेशमा हालसम्म कुनै रेकर्ड नभएको यहाँको महामारी विज्ञान, रोग नियन्त्रण र अनुसन्धान संस्थान (आईडीडीसीआर) का निर्देशक तहमिना सिरिनले पत्रकारहरूलाई बताउनुभएको छ।

यस सन्दर्भमा स्वास्थ्य मन्त्रालयअन्तर्गत बङ्गलादेशको स्वास्थ्य सेवा महानिर्देशनालय (डीजीएचएस) ले बिहीबार सूचना जारी गरी अधिकारीहरूलाई पहिलो, दोस्रो र बूस्टर डोजका लागि कोभिड-१९ खोप कार्यक्रम पुनः सुरु गर्न निर्देशन दिएको छ। बङ्गलादेश सरकारले अर्को वर्षसम्ममा कोभिड-१९ खोपको २५ करोड डोज लगाउने योजना बनाएको एक वरिष्ठ अधिकारीले बताउनुभएको छ। बङ्गलादेशको स्वास्थ्य सेवा विभागका सचिव जहाँगीर आलमले खोपहरूमध्ये आधा यस वर्ष चौथो डोजको रूपमा दिइने र बाँकी २०२५ मा दिइने सञ्चारकर्मीहरूलाई बताउनुभएको छ।

अधिकारीका अनुसार नयाँ खोप अभियानले कोभिड-१९ को जेएन १ भेरियन्टको उदयको चिन्तालाई ध्यानमा राख्दै अग्रपङ्क्तिमा कामदार र स्वास्थ्य कमजोरी भएका व्यक्तिहरूलाई प्राथमिकता दिनेछ।

गत महिना, विश्व स्वास्थ्य सङ्गठनले जेएन १ प्रजातिलाई छुट्टै संस्करणको रूपमा वर्गीकृत गर्दै विश्वव्यापी रूपमा द्रुत गतिमा फैलिने गरेको बताएको छ।

पाकिस्तान र इरानसँगको सीमा क्षेत्रमा विवादपछि आपत्कालीन सुरक्षा बैठक

इस्लामाबाद, ५ माघ (एएफपी)। पाकिस्तानका प्रधानमन्त्री अनवर उल हक काकरले हालै इरानी क्षेत्रमा 'आतङ्कवादविरुद्ध' को लक्ष्यमा हवाई आक्रमणपछि शुक्रबार सेना र गुप्तचर प्रमुखसँग आपत्कालीन सुरक्षा बैठक बोलाउनुभएको छ। दुई देशबिचको साझा सीमा क्षेत्र बलुचिस्तानमा भएको दुर्लभ सैन्य कारबाहीले इजरायल-हमास युद्धका कारण उत्पन्न क्षेत्रीय तनावलाई थप बढावा दिएको छ। इरानले मङ्गलबार राति पाकिस्तानमा रहेको 'आतङ्कवादी' लक्ष्यमा क्षेप्यास्त्र र ड्रोन आक्रमण गरेको बताएको थियो भने पाकिस्तानले बिहीबार इरानभित्र रहेका लडाकु लक्षित गरी आक्रमण गरेको बताएको थियो।

यसैबिच दुई आयाविक शक्तिराष्ट्रमा भएको तनावपछि संयुक्त राष्ट्रसङ्घ र संयुक्त राज्य अमेरिकाले संयमताका लागि अपिल गरेका छन् भने चीनले दुई देशबीच मध्यस्थता गर्ने प्रस्ताव गरेको छ।

"प्रधानमन्त्रीले आज बस्ने भनिएको राष्ट्रिय सुरक्षा समितिको बैठक बोलाउनुभएको छ," प्रधानमन्त्रीको कार्यालयका प्रवक्ताले एएफपीलाई बताउनुभयो।

पार्टीको विचार जनतामाझ पुऱ्याउनु कक्षा कोठामा सूचना तथा प्रविधिको असल कार्यकर्ताको कर्तव्य उपयोगसम्बन्धी गोष्ठी सम्पन्न

भक्तपुर, ५ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टी भक्तपुर नगर समितिको आयोजनामा बिहीबार कार्यकर्तामाझ नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ३५ औं केन्द्रीय परिषद्को सन्देश कार्यक्रम भनपा ९ मा भयो ।

उक्त कार्यक्रममा नेमकिपाका सचिव प्रेम सुवालले पुँजीवादी सरकारले देश र जनताको हितविपरीत विदेशी दलाल र भारतीय एकाधिकार पुँजीको पक्षमा कार्य गरिरहेको हुँदा नेपाली जनताले दुःख पाइरहेको बताउनुभयो ।

उहाँले कार्यकर्ताहरूलाई निर्देशन दिँदै भन्नुभयो, “नेपाल मजदुर किसान पार्टीको केन्द्रीय परिषद्ले गरेको निर्णय, प्रस्ताव र प्रतिवेदनअनुसार कार्य गर्न जनतासामु सन्देश पुऱ्याउनुपर्दछ ।” नेमकिपाको ५० औं पार्टी स्थापना दिवसमा विभिन्न प्रशिक्षणात्मक कार्यक्रम गरी जनतालाई सचेत गर्नु आवश्यक रहेको उल्लेख गर्दै उहाँले सामाजिक परिवर्तन वा समाजवादी क्रान्तिको लागि अनुशासित, बफादार र कर्तव्यनिष्ठ भएर कार्य गर्नु जरुरी छ भन्नुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, “खोटा विचारको खण्डन, नेपाल-भारत सम्बन्ध र भारत, विश्व प्रसिद्ध मजदुर आन्दोलनहरू तथा समाजवाद र सान्दर्भिक विषयवस्तुलगायतका पुस्तक अध्ययन गरी व्यापक जनतालाई शिक्षित गर्नु आवश्यक छ । कम्युनिस्ट पार्टीको घोषणापत्र अध्ययन गरी कम्युनिस्ट सिद्धान्तबारे कामदार जनतालाई शिक्षित गर्नु आवश्यक छ ।”

“पार्टीको विचार जनतामाझ पुऱ्याउने प्रत्येक असल कार्यकर्ताको

कर्तव्य हो, जनताको सेवामा लाग्नु आवश्यक छ । राम्रो काम गरे नगरेको जनताले दूरबिनसरि हेरिरहेका हुन्छन्,” सचिव सुवालले भन्नुभयो ।

नेपाल मजदुर किसान पार्टी भक्तपुर नगर समितिका सदस्य रजनी जोशीले भन्नुभयो, “व्यापक कामदार जनताको सेवाको लागि बढीभन्दा बढी पूर्णकालीन कार्यकर्ता बनेर पार्टीको काममा लाग्नु जरुरी छ, पार्टीसँग जीवित सम्पर्कमा रहेर राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय विषयमा सुसूचित हुनुपर्छ । आफ्नो व्यक्तिगत जीवनबारे पनि पार्टीमा जानकारी दिनुपर्छ, पार्टीभित्र प्रतिक्रियावादीहरू घुस्न सक्नेबारे सचेत हुनुपर्छ ।”

नेमकिपा भक्तपुर नगर समितिका पुरुषोत्तम तमखुले नेपाल-भारतबिचको खुला सीमा बन्द गरी नियमन गर्नुपर्ने, खपप विश्वविद्यालयको विधेयक अविमम्ब

पारित गर्नुपर्ने, विद्यालय शिक्षा निःशुल्क र अनिवार्य तथा विश्वविद्यालय शिक्षा निःशुल्क हुनुपर्ने, युवालाई स्वदेशमा रोजगारी दिनुपर्ने, वैदेशिक रोजगारको नाममा ठगी गर्ने म्यानपावर कम्पनीहरूलाई कारबाही गर्नुपर्ने, सहकारीको नाममा जनताको अरबौं रूपैयाँ बचत ठगी गर्नेलाई कारबाही गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

नेमकिपा भक्तपुर नगर समितिका एनबीले जाजरकोट केन्द्रबिन्दु भएर गएको भूकम्पबाट पीडित जनताको पुनर्स्थापन तत्काल गर्नुपर्नेमा जोड दिँदै सरकारले समयमै चासो नराख्दा चिसो, भोक र रोगले थप जनताको ज्यान गइरहेको छ भन्नुभयो । सरकार नेपाली जनतालाई भन्दा विदेशी मालिकहरूलाई रिभाउनमा लागेको पनि उहाँले बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा अनिता श्रेष्ठले पनि बोल्नुभएको थियो ।

भक्तपुर, ५ माघ । नेपाल क्रान्तिकारी शिक्षक सङ्घ, सूर्यविनायक नगर समितिले शुक्रबार शिक्षकलाई कक्षा कोठामा सूचना तथा प्रविधिको उपयोगसम्बन्धी एक गोष्ठीको आयोजना गरेको छ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औं स्थापना दिवसको अवसरमा आयोजित गोष्ठीमा नेपाल प्राध्यापक समाजका केन्द्रीय अध्यक्ष सरोजराज गोसाईंले विद्यार्थीलाई सूचनाको आधारमा विश्लेषण गर्न सिकाउनुपर्ने विचार राख्नुभयो ।

उहाँले विवेक नभएको ज्ञानको अर्थ नहुने भन्दै विद्यार्थीलाई विवेकयुक्त बनाउन मेहनत चाहिने धारणा राख्नुभयो । सूचनाको बाढी आएको बेला सही

सूचना के भन्ने छुट्याउन नसक्दा विद्यार्थीमा अनेक भ्रम हुनसक्नेमा सचेत बनाउनुपर्ने भन्दै अध्यक्ष गोसाईंले साम्राज्यवादी देशहरूले सूचना प्रविधिमा एकाधिकार कायम गर्दा संसारमा ठुला युद्धहरू भएको विचार राख्नुभयो ।

कार्यक्रममा नेपाल क्रान्तिकारी शिक्षक सङ्घका केन्द्रीय कोषाध्यक्ष चक्रबहादुर चाकतूले देशभक्त विद्यार्थी तयार गर्नु आवश्यक भएको भन्दै विद्यालयको शिक्षकहरूले सूचना प्रविधिको प्रयोगबाट विद्यालयको प्रगति हुनेमा आशा व्यक्त गर्नुभयो ।

कार्यक्रममा नेपाल क्रान्तिकारी शिक्षक सङ्घ भक्तपुर जिल्ला समितिका

अध्यक्ष गणेशराम थुसाले प्रस्तुत शिक्षा विधेयकमा शिक्षकलाई देश र जनताको हितको लागि लेख रचना प्रकाशन गर्न बञ्चित गरेको बताउँदै योग्य र क्षमतावान शिक्षक उत्पादनको लागि समयसापेक्ष विभिन्न तालिम सञ्चालन गरिरहेको बताउनुभयो ।

नेपाल क्रान्तिकारी शिक्षक सङ्घ सूर्यविनायक नगर समितिका अध्यक्ष केपी छुस्पाकीको सभापतित्वमा सम्पन्न भएको उक्त गोष्ठीमा इन्जिनियरिङ समाजका रमेश प्रजापतिले सूचना र प्रविधिको विषयमा तालिम दिनुभएको थियो ।

कार्यक्रममा शिक्षक उत्तम सञ्जेलले पनि बोल्नुभएको थियो ।

सरकार देश र जनताकेन्द्रित हुनु आवश्यक

काठमाडौं, ५ माघ । कुनै पनि देशको राजनीतिक व्यवस्था देश र जनताप्रति समर्पित छ या छैन भन्ने कुरा सरकारको नेतृत्व गर्ने दलको सिद्धान्त र विचार तथा कार्यशैलीमा भरपर्छ । व्यापक जनताले सामाजिक, आर्थिक, राजनीतिक तथा सांस्कृतिक मामिलामा सहभागिता पाए कि पाएनन् ? देशको राजनीतिक मामिलामा समाजको हरेक क्षेत्रले सक्रिय सहभागिता जनाउन पाए कि पाएनन् ? सरकारी निर्णय विवेकसम्मत या प्रजातान्त्रिक विधि सम्मत भयो कि भएन ? देशका विशेषज्ञ तथा विशिष्ट व्यक्तित्वहरूले स्वच्छ प्रतिस्पर्धा या योग्यता, क्षमता, सेवा अनुभवको आधारमा विभिन्न तहको नेतृत्वमा जिम्मेवारी पाए कि पाएनन् ? सत्तासीन दलले संविधान र कानूनको आधारमा राज्यका हरेक तहमा कुशल नेतृत्वको भूमिका खेलेर सेवा गर्‍यो कि गरेन ? आफ्नो शक्ति र विवेक प्रयोग गर्दा देशको

सीमामा रहेर गरे कि गरेन भन्नेतर्फ सरकार सुभ्रुभका साथ अधि बढेको छ कि छैन ? सरकारको यस्तै क्रियाकलाप र कार्यशैलीको आधारमा कुन सरकार सही र गलत छ, कुन सरकारले कुन वर्गको प्रतिनिधित्व गरेको छ भन्ने आधारमा जनता र राजनीतिक विश्लेषकहरूले मूल्याङ्कन गर्नुपर्छ ।

प्रजातन्त्र, स्वतन्त्रता, न्याय र अधिकार भनेको सबै मानिसले पाउनुपर्छ । प्रजातन्त्र, स्वतन्त्रता र मानव अधिकार भनेको कुनै देशको आन्तरिक मामिलामा हस्तक्षेप या आक्रमण गर्नु होइन । कुनै देशले आफ्नो हैकम मानेन, आफ्नो वशमा बसेन भनेर हस्तक्षेप गर्ने, आक्रमण गर्ने, आर्थिक नाकाबन्दी गर्ने, आन्तरिक द्वन्द्व बढाउने, सरकार ढाल्ने अनेक प्रपञ्च गर्ने देश प्रजातान्त्रिक हुँदैन । आफ्नो देश र जनताको चाहना एवम् आवश्यकता परिपूर्ति गर्न खोज्दा, विकास उचाइमा पुऱ्याउँदा बाधा हाल्ने, देशदेशविचित्र द्वन्द्व गराएर अरुलाई कमजोर पार्ने र आफू जहिल्यै शक्तिशाली भइरहने, अरुलाई युद्धमा फसाएर आफूले हतियार बेच्ने, अरुको धनजनको क्षति गराएर आफू सधैं ठुलो देश बनिरहने सपना बोकेर षडयन्त्र या चलखेल गर्ने देश प्रजातान्त्रिक हुँदैन ।

संसारका हरेक देश र देशका मानिस विकासको अवसर तथा अधिकारका हकदार हुन्छन् । असल र राम्रो सरकार उदाहरणीय काम गरेर तीब्र विकास गर्न

हरतरह लागि रहेको हुन्छ; व्यापक जनताको हितमा जुटेको हुन्छ । देश र जनताकेन्द्रित नभई दलकेन्द्रित सरकारले गतिलो काम गर्दैन । प्रजातन्त्रमा सर्वोच्च शक्ति जनतामा निहित हुन्छ । प्रजातन्त्र आफैमा साध्य होइन, यो साधनमात्र हो । यो जनताको हित गर्ने र यो जनतालाई खुसी बनाउने माध्यम हो । कुन देश साँच्चै प्रजातान्त्रिक हो भन्ने कुराको मापदण्ड कुनै शासकले बोल्ने भाषण होइन । प्रजातन्त्र, समानता र मानव अधिकारको बखान गरेर अरु देशमा हमला गर्छ, हमला गर्न सहयोग गर्छ, आन्तरिक कलह चर्काउने षडयन्त्र गर्छ भने त्यस्तो देश प्रजातान्त्रिक हुँदैन । कुन देश प्रजातान्त्रिक हो वा होइन भन्ने कुरा कुनै शक्तिशाली देशका नायकले भनेर हुने पनि होइन ।

वर्तमान सरकारका कति नेता र मन्त्रीहरू यो सरकारलाई लोकतन्त्रवादी सरकार ठान्छन् । लोकतन्त्रवादी सरकारभित्रै रहेका कति नेता र मन्त्रीहरू सत्ता बाहिरको कार्यक्रम, सभा, सम्मेलनमा कहिले समाजवादी त कहिले समाजवादी मोर्चा ठान्छन् । लोकतान्त्रिक (पुँजीवादी) बन्दोबस्तभित्रको सरकारमा पसेर के समाजवादी क्रान्ति हुन्छ ? सरकारबिना, गठबन्धनबिना चल्ने नसक्ने सत्तारूढ दलका नेताहरू सरकार गठनमा होस् या निर्वाचनमा, गठजोडमा लाग्छन् र सरकारको नेतृत्वमा पुग्छन् । यसैले अहिलेको सरकारले गतिलो कुनै काम गर्न नसकेको हो ।

नेक्रामसङ्घको...

‘केटीहरू’ प्रकाशनमा राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय विषयसहित प्रकाशन गरी सार्वजनिक गरेकोमा नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घलाई नेमकिपा र अध्यक्षज्यूको तर्फबाट धन्यवाद दिन चाहन्छु । सङ्घले प्रकाशनलाई देशभरिका कामदारवर्गका महिलाबिच अन्तरक्रिया र छलफल कार्यक्रम राख्नेछ, उहाँले भन्नुभयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपा काभ्रेका अध्यक्ष तथा नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य कृष्णकुमार वैद्यले नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घले जघन्य महिला हिंसा गर्ने अपराधीहरूलाई मृत्युदण्ड दिनुपर्ने माग गरिरहेको उल्लेख गर्दै ‘केटीहरू’ महिला र पुरुषको सांस्कृतिक स्तर उकास्ने पत्रिका हो भन्नुभयो ।

पनौती नगरपालिकाका प्रमुख रामशरण भण्डारीले राजनीतिक

दलहरूले नेपाली युवालाई देशमा राख्न सक्ने वातावरण नबनाएको चर्चा गर्दै खर्चिला र भड्किला संस्कारहरूबारे हामीले पुनःविचार गर्नुपर्ने जिकिर गर्नुभयो ।

नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी सङ्घका उपाध्यक्ष सुरेश परियारले प्यालेस्टिनमाथिको इजरायली युद्धको विषयमा बुलेटिनमा समावेश लेखहरूबारे चर्चा गर्नुभयो ।

इजरायल आतङ्कवादको जगमा खडा भएको देश हुनाले प्यालेस्टिनी जनताले सय वर्षेदिख दुःख पाइरहेको तर पनि प्यालेस्टिनी जनताले निरन्तर सङ्घर्ष चलाइरहेको उहाँले बताउनुभयो ।

बुलेटिनबारे लेखक तथा बुद्धिजीवी सूर्यप्रसाद लाकोजुले बुलेटिनमा विश्वका समसामयिक घटनालाई स्पष्ट दृष्टिकोणसाथ प्रस्तुत गरिएको

बताउनुभयो ।

उहाँले निर्वाचनमा भ्रष्ट नेताहरू सत्तामा पुग्नुमा मतदाताको पनि दोष भएको विचार राख्नुभयो ।

नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घका अध्यक्ष अनुराधा थापामगरले वर्तमान कानूनबाट हुनेखाने वर्गका महिलाहरूले केही लाभ लिए पनि कामदारवर्गका महिलाहरूको निम्ति कानून नआएको बताउनुभयो ।

पुँजीवादी व्यवस्थालाई ध्वस्त पारेर समाजवादी व्यवस्था स्थापना नगर्दासम्म हाम्रो समस्याग्रस्त दैनिकीमा परिवर्तन नआउने हुनाले महिला कार्यकर्ताहरूले बुलेटिनको वितरण, अध्ययन तथा सङ्गठन निर्माणमा जोड दिनुपर्ने बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा नेक्राममहिलासङ्घ केन्द्रीय सचिव सुलोचना छुवाजुले पनि बोल्नुभएको थियो ।

मोवाइलको लतबाट बालबालिकालाई बचाऔं

- मोवाइलको लत लागेका बालबालिकामा निन्द्रा हिलो लाग्ने, गहिरो निन्द्रा नलाग्ने र पटक पटक व्युँझ्ने समस्या देखिन सक्छ,
- मोवाइलको लतले बालबालिकाको मष्तिष्क विकासमा नै असर पुऱ्याउन सक्छ,
- मोवाइल देखाएर खाना खुवाउनाले बालबालिकालाई खानाको स्वाद थाहा नहुन सक्छ,
- यसले पाचन प्रणालीमा समस्या हुन सक्दछ,
- उनीहरूलाई कुराकानी गरेर, डुलाएर, गीत गाएर तथा उनीहरूको हाउभाउमा प्रतिक्रिया जनाउँदै खाना खुवाऔं,

अभिभावकले अत्याधिक मोवाइल चलाउँदा बालबालिकालाई मोवाइलको लत बस्न सक्दछ, त्यसैले अभिभावकले मोवाइलको कम प्रयोग गर्ौं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

हार्दिक समवेदना

जन्म २००३/०३/७

निधन २०८०/०८/२८

हाम्रा आत्मीय मित्र राजन मानन्धरका पूजनीय पिता पुनबहादुर मानन्धरको असामयिक निधन भएको आज सातौं दिनको पुण्यतिथिमा दिवङ्गतप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोकसन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

Secret 13 Group

वीरेन्द्र प्रजापति पवन प्रजापति शिवराम त्वानाबासु
निवेश प्रजापति राम गोसाईं सुरज मानन्धर
कृष्णकाजी मानन्धर रामकृष्ण नापित कृष्ण प्रजापति
अनिल लाखे रुपक मुस्याख किरण साखकर्मौ

हार्दिक समवेदना

यस समितिका सकृय सदस्य राजुबहादुर बुढाका पूजनीय पिता धर्म बुढाको असामयिक निधन भएकोमा मृतकप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोकसन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछ ।

नेपाल मजदुर किसान पार्टी
जिल्ला समिति, जुम्ला